

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

IV Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Eiropas Kopienų Tiesa

2008/C 223/01

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 209, 15.8.2008. 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Eiropas Kopienų Tiesa

2008/C 223/02

Lieta C-51/05 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/*Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop.arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sas* (Apelācija — Vīna tirgus kopīgā organizācija — Atbalsts destilācijai — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Noilguma termiņš — Termiņa sākuma brīdis) 2

2008/C 223/03

Lieta C-371/05: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK — 11. pants un 15. panta 2. punkts — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Mantovas (Itālija) pašvaldības informātikas pakalpojumu līguma piešķiršana — Tieša piešķiršana, iepriekš npublicējot paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu) 3

2008/C 223/04	Lieta C-389/05: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība — Veterinārās pārbaudes — Govju mākslīgās apsēklošanas centrs — Valsts tiesību normas, ar kurām apstiprinātiem centriem tiek piešķirtas ekskluzīvas tiesības noteiktā teritorijā sniegt govju mākslīgās apsēklošanas pakalpojumus un kuras licences izsniegšanai apsēklošanas tehnikām izvirza nosacījumu par līguma noslēgšanu ar kādu no šiem centriem) 3	3
2008/C 223/05	Lieta C-132/06: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 10. pants — Sestā PVN direktīva — Pienākumi iekšējā sistēmā — Ar nodokli apliekamu darījumu kontrole — Atbrīvojums no atbildības) 4	4
2008/C 223/06	Lieta C-206/06: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Rechtbank Groningen</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV/Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV</i> (Elektroenerģijas iekšējais tirgus — Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj iekasēt papildmaksu par elektroenerģijas pārvadi par labu likumā izraudzītajai sabiedrībai, kurai ir pienākums segt neatgūstamās izmaksas — Maksājumi ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību — Diskriminējoši iekšējie nodokļi — Dalībvalstu piešķirti atbalsti) 4	4
2008/C 223/07	Lieta C-207/06: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2008. gada 17. jūlijā (<i>Unabhängiger Finanzsenat Salzburg</i> — <i>Aigen</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Schwaninger Martin, Viehhandel</i> — <i>Viehexport/Zollamt Salzburg, Erstattungen</i> (Regula (EK) Nr. 615/98 — Eksporta kompensācijas — Dzīvnieku liellopu labturība pārvadāšanas laikā — Direktīva 91/628/EEK — Noteikumu par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā piemērošana — Noteikumi par brauciena un atpūtas ilgumu, kā arī par liellopu pārvadāšanu pa jūru uz vietu, kas neatrodas Kopienā — Dzīvnieku pabarošana un padzirdīšana brauciena laikā) 5	5
2008/C 223/08	Lieta C-303/06: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Employment Tribunal</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>S. Coleman/Attridge Law, Steve Law</i> (Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 1. pants, 2. panta 1. punkts, 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts, kā arī 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Tieša diskriminācija invaliditātes dēļ — Aizskaršana invaliditātes dēļ — Darba ņēmēja, kurš pats nav invalīds, bet kura bērns ir invalīds, atļaušana — Iekļaušana — Pierādīšanas pienākums) 6	6
2008/C 223/09	Lieta C-347/06: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>ASM Brescia SpA/Comune di Rodengo Saiano</i> (EKL 43., 49. un 86. pants — Gāzes sadales sabiedriskā pakalpojuma koncesija — Direktīva 2003/55 — Priekšlaicīga pārtraukšana pārejas posma beigās — Tiesiskās palāvēības un tiesiskās drošības aizsardzības principi) 7	7
2008/C 223/10	Lieta C-413/06 P: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums — <i>Bertelsmann AG, Sony Corporation of America</i> /Eiropas Kopienų Komisija, <i>Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, starptautiska apvienība), Sony BMG Music Entertainment BV</i> (Apelācija — Konkurence — Uzņēmumu koncentrācijas kontrole — Sony BMG kopuzņēmums — Prasība, kas ir vēsta pret tāda Komisijas lēmuma atcelšanu, ar ko koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu — Pārbaude tiesā — Apjoms — Pierādījumu prasības — Paziņojuma par iebildumiem nozīme — Kolektīva dominējoša stāvokļa radīšana vai nostiprināšana — Lēmumu, ar kuriem tiek atļauta koncentrācija, pamatojums — Konfidencialas informācijas izmantošana) 7	7

2008/C 223/11	Lieta C-448/06: Tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Verwaltungsgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>cp-Pharma Handels GmbH/Bundesrepublik Deutschland</i> (Prejudiciāls nolēmums — Regulas (EK) Nr. 1873/2003 spēkā esamība — Veterinārās zāles — Regula (EEK) Nr. 2377/90 — Veterināro zāļu atlieku maksimāli pieļaujamie daudzumi dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos — Progesterons — Lietošanas ierobežojums — Direktīva 96/22/EK) 8	8
2008/C 223/12	Lieta C-484/06: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV/Staatssecretaris van Financiën</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pirmā un Sestā PVN direktīva — Nodokļu neitralitātes un proporcionalitātes princips — Noteikumi par PVN apmēra noapaļošanu — Noapaļošana uz leju katrai precei) 9	9
2008/C 223/13	Lieta C-488/06 P: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — <i>L & D SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Julius Sämann Ltd</i> (Apelācijas sūdzība — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 73. pants — Grafiska preču zīme “Aire Limpio” — Kopienas, valsts un starptautiskas grafiskas preču zīmes, kurās ir attēlota egle ar dažādiem apzīmējumiem — Īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas daļēja noraidīšana — Secinājuma par agrākas preču zīmes īpašo atšķirtspēju izdarīšana, balstoties uz pierādījumiem, kas ir saistīti ar citu preču zīmi) 9	9
2008/C 223/14	Lieta C-500/06: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Giudice di pace di Genova</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Corporación Dermoestética SA/To Me Group Advertising Media</i> (EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts, 4., 10., 43., 49., 81., 86. un 98. pants — Valsts tiesību akti, ar kuriem tiek aizliegts pārraidīt reklāmu par medicīniskām un ķirurģiskām procedūrām estētiskās ārstniecības jomā) 10	10
2008/C 223/15	Lieta C-521/06 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 17. jūlija spriedums — <i>Athinaiki Techniki AE/Eiropas Kopienų Komisija, Athens Resort Casino AE Symmetochon</i> (Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Grieķijas Republika piešķirusi konsorcijs Hyatt Regency — Sūdzība — Lēmums izbeigt sūdzības izskatīšanu — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 4., 13. un 20. pants — Apstrīdama akta jēdziens EKL 230. panta izpratnē) 10	10
2008/C 223/16	Lieta C-33/07: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2008. gada 10. jūlijā (<i>Tribunal Dâmbovița</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București/Gheorghe Jipa</i> (Eiropas Savienības pilsonība — EKL 18. pants — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā) 11	11
2008/C 223/17	Lieta C-54/07: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (<i>Arbeidshof te Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV</i> (Direktīva 2000/43/EK — Diskriminējoši personāla atlases kritēriji — Pierādīšanas pienākums — Sankcijas) 11	11
2008/C 223/18	Lieta C-71/07 P: Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — <i>Franco Campoli</i> /Eiropas Kopienų Komisija, Eiropas Savienības Padome (Apelācija — Ierēdņi — Atalgojums — Pensija — Korekcijas koeficienta, kas aprēķināts, ņemot vērā vidējo dzīves dārdzību dzīvesvietas valstī, piemērošana — Pārejas periods, kas ir ieviests ar regulu, ar kuru grozīja Civildienesta noteikumus — Iebilde par prettiesiskumu) 12	12
2008/C 223/19	Lieta C-94/07: Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Arbeitsgericht Bonn</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV</i> (EKL 39. pants — “Darba ņēmēja” jēdziens — Nevalstiska sabiedriskā labuma organizācija — Doktoranta stipendija — Darba līgums — Nosacījumi) 12	12

2008/C 223/20	Apvienotās lietas no C-152/07 līdz C-154/07: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Arcor AG & Co. KG</i> (C-152/07), <i>Communication Services TELE2 GmbH</i> (C-153/07), <i>Firma 01051 Telekom GmbH</i> (C-154/07)/ Vācijas Federatīvā Republika (Telekomunikāciju nozare — Tikli un pakalpojumi — Tarifu līdzsvarošana — Direktīvas 90/388/EEK 4.c pants — Direktīvas 97/33/EK 7. panta 2. punkts — Direktīvas 98/61/EK 12. panta 7. punkts — Regulatīvā iestāde — Direktīvu tiešā iedarbība — Trīspusējas attiecības) 13
2008/C 223/21	Lieta C-173/07: Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (<i>Oberlandesgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel</i> (Gaisa transports — Regula (EK) Nr. 261/2004 — Kompensācija pasažieriem lidojuma atcelšanas gadījumā — Piemērošanas joma — 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts — “Lidojuma” jēdziens) 14
2008/C 223/22	Lieta C-207/07: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 56. pants — Valsts tiesību akti, kas līdzdalības iegūšanu uzņēmumos, kuri veic reglamentētas darbības enerģētikas nozarē, un šo darbību veikšanai vajadzīgo aktīvu iegūšanu pakļauj iepriekšējas atļaujas saņemšanas procedūrai) 14
2008/C 223/23	Lieta C-226/07: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln</i> (Direktīva 2003/96/EK — Energoproduktu un elektroenerģijas aplikšanas ar nodokļiem Kopienų tiesiskais regulējums — 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Elektroenerģijas ražošanā izmantojamo energoproduktu atbrīvošana no nodokļa — Iespēja aplikēt ar nodokli, ņemot vērā vides politiku — Atbrīvojuma no nodokļa tieša iedarbība) 15
2008/C 223/24	Lieta C-307/07: Tiesas (sestā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Portugāles Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 89/48/EEK — Tādu augstākās izglītības diplomu atzīšana, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību — Tādu diplomu neatzīšana, kas dod pieeju farmaceita profesijai ar specializāciju medicīniskajā bioloģijā — Netransponēšana) 15
2008/C 223/25	Lieta C-311/07: Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 89/105/EEK — Cilvēkiem paredzētu zāļu iekļaušana valstu veselības apdrošināšanas sistēmās — 6. panta 1. punkts — Valstu veselības apdrošināšanas sistēmu atlīdzināto zāļu saraksts, kurā ietvertas trīs atlīdzības nosacījumu aspektā atšķirīgas kategorijas — Termiņš tam, lai pieņemtu lēmumu par lūgumu iekļaut zāles vienā no šī saraksta kategorijām, kas sniedz izdevīgākus atlīdzības nosacījumus) 16
2008/C 223/26	Lieta C-426/07: Tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku</i> (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Dariusz Krawczyński/Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku</i> (Iekšēja aplikšana ar nodokļiem — Nodokļi mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Akcīzes nodoklis — Lietoti transportlīdzekļi — Imports) 16
2008/C 223/27	Lieta C-510/07: Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 68/414/EEK — 1. panta 1. punkts — Pienākums vienmēr uzturēt naftas produktu obligātās rezerves — Pārkāpums) 17
2008/C 223/28	Lieta C-543/07: Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/73/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Piekļuve nodarbinātībai — Profesionālā izglītība un paaugstināšana amatā — Nodarbinātības nosacījumi — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 18

2008/C 223/29	Lieta C-66/08: Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (<i>Oberlandesgericht Stuttgart</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedībā par tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izdots attiecībā uz <i>Szymon Kozłowski</i> (Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — 4. panta 6. punkts — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamats — Terminu “rezidents” vai “paliek” izpildes dalībvalstī interpretācija) 18	18
2008/C 223/30	Lieta C-195/08 PPU: Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 11. jūlija spriedums (<i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Lietuvas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedība, ko ierosināja <i>Inga Rinau</i> (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un spriedumu izpilde — Izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Pieteikums par sprieduma par citā dalībvalstī nelikumīgi aizturēta bērna atpakaļatdošanu neatzišanu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība) 19	19
2008/C 223/31	Lieta C-214/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 22. maijā iesniedzis <i>Philippe Guigard</i> par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 11. marta spriedumu lietā T-301/05 <i>Guigard/Komisija</i> 19	19
2008/C 223/32	Lieta C-227/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Audiencia Provincial de Salamanca</i> (Spānija) 2008. gada 26. maija rīkojumu — <i>Eva Martín Martín/EDP Editores, S.L.</i> , kā arī <i>Juan Caballo Bueno</i> 20	20
2008/C 223/33	Lieta C-229/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) 2008. gada 28. maija rīkojumu — <i>Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main</i> 21	21
2008/C 223/34	Lieta C-231/08: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 29. maijā <i>Massimo Giannini</i> iesniedzis par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 12. marta spriedumu lietā T-100/04 (<i>Massimo Giannini/Komisija</i>) 22	22
2008/C 223/35	Lieta C-235/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Landesgerichts Ried im Innkreis</i> (Austrija) 2008. gada 2. jūnija rīkojumu — Kriminālprocess pret <i>Roland Langer</i> 23	23
2008/C 223/36	Lieta C-242/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2008. gada 4. jūnija rīkojumu — <i>Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften</i> 23	23
2008/C 223/37	Lieta C-247/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Finanzgericht Köln</i> (Vācija) 2008. gada 9. jūnija rīkojumu — <i>Gaz de France — Berliner Investissement SA/Bundeszentralamt für Steuern</i> 24	24
2008/C 223/38	Lieta C-250/08: Prasība, kas celta 2008. gada 10. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste 25	25
2008/C 223/39	Lieta C-253/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika 25	25
2008/C 223/40	Lieta C-255/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste 26	26
2008/C 223/41	Lieta C-258/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) 2008. gada 18. jūnija rīkojumu — <i>Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. en Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator</i> 26	26
2008/C 223/42	Lieta C-268/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 24. jūnijā iesniedzis <i>Christos Michail</i> par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-486/04 <i>Michail/Komisija</i> 27	27

2008/C 223/43	Lieta C-271/08: Prasība, kas celta 2008. gada 24. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	27
2008/C 223/44	Lieta C-275/08: Prasība, kas celta 2008. gada 24. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	28
2008/C 223/45	Lieta C-277/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid</i> (Spānija) 2008. gada 26. jūnija rīkojumu — <i>Francisco Vicente Pereda/Madrid Movilidad S.A.</i>	29
2008/C 223/46	Lieta C-278/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) 2008. gada 26. jūnija rīkojumu — <i>Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni un trekking.at Reisen GmbH</i>	30
2008/C 223/47	Lieta C-279/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 25. jūnijā iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-233/04 <i>Nīderlandes Karaliste</i> , ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Kopienu Komisija	30
2008/C 223/48	Lieta C-280/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 26. jūnijā iesniedzis <i>Deutsche Telekom AG</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-271/03 <i>Deutsche Telekom/Komisija</i>	31
2008/C 223/49	Lieta C-283/08: Prasība, kas celta 2008. gada 27. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste	32
2008/C 223/50	Lieta C-284/08: Prasība, kas celta 2008. gada 27. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	32
2008/C 223/51	Lieta C-286/08: Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika	33
2008/C 223/52	Lieta C-289/08: Prasība, kas celta 2008. gada 1. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	33
2008/C 223/53	Lieta C-293/08: Prasība, kas celta 2008. gada 2. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Somijas Republika	34
2008/C 223/54	Lieta C-296/08: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Cour d'appel de Montpellier</i> 2008. gada 3. jūlija spriedumu — <i>Ministère public/Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea</i>	34
2008/C 223/55	Lieta C-297/08: Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	35
2008/C 223/56	Lieta C-298/08: Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika	35
2008/C 223/57	Lieta C-300/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 7. jūlijā iesniegusi <i>Leche Celta, SL</i> par Pirmās Instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-35/07 <i>Leche Celta/ITSB</i>	36
2008/C 223/58	Lieta C-306/08: Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	36

2008/C 223/59	Lieta C-308/08: Prasība, kas celta 2008. gada 10. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	37
2008/C 223/60	Lieta C-312/08: Prasība, kas celta 2008. gada 14. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	37
2008/C 223/61	Lieta C-313/08: Prasība, kas celta 2008. gada 14. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	37
2008/C 223/62	Lieta C-321/08: Prasība, kas celta 2008. gada 15. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	38
2008/C 223/63	Lieta C-322/08: Prasība, kas celta 2008. gada 15. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste	38
2008/C 223/64	Lieta C-326/08: Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	38
2008/C 223/65	Lieta C-334/08: Prasība, kas celta 2008. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	39
2008/C 223/66	Lieta C-332/07: Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 30. aprīļa rīkojums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Josef Holzinger/Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur</i>	39

Pirmās instances tiesa

2008/C 223/67	Apvienotās lietas T-433/03, T-434/03, T-367/04 un T-244/05: Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. jūnija rīkojums — <i>Gibtelecom/Komisija</i> (Konkurence — Telekomunikācijas — Lēmums izbeigt sūdzību, kas balstīta uz EKL 86. pantu, izskatīšanu — Komisijas nostājas neformulēšana par sūdzībām, kas balstītas uz EKL 86. pantu — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība sakarā ar bezdarbību — Strīda priekšmeta izzušana tiesvedības laikā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	40
2008/C 223/68	Lieta T-322/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Espinosa Labella u.c./Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2006/613/EK — Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā esošo Kopienas nozīmes teritoriju saraksts — Apstrīdams akts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)	40
2008/C 223/69	Lieta T-323/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Fresya/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2006/613/EK — Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā esošo Kopienas nozīmes teritoriju saraksts — Apstrīdams akts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)	41
2008/C 223/70	Lieta T-345/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Complejo Agrícola/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2006/613/EK — Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā esošo Kopienas nozīmes teritoriju saraksts — Apstrīdams akts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)	41

2008/C 223/71	Lieta T-358/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 4. jūlija rīkojums — <i>Wegenvbouwmaatschappij J. Heijmans</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums, ar kuru tiek konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Uzņēmuma, kas minēts tam neadresēta lēmuma pamatojumā, celta prasība — Intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība) 42	42
2008/C 223/72	Lieta T-366/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums — <i>Calebus</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2006/613/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam — Apstrīdams tiesību akts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība) 42	42
2008/C 223/73	Lieta T-12/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 2. jūlija rīkojums — <i>Polimeri Europa</i> /Komisija (Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 43	43
2008/C 223/74	Lieta T-30/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 27. jūnija rīkojums — <i>Denka International</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2006/92/EK — Maksimāli pieļaujamie dihlorvosa atliekvielu daudzumi — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība) 43	43
2008/C 223/75	Apvienotās lietas T-354/07 līdz T-356/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. jūnija rīkojums — <i>Pfizer</i> /ITSB — <i>Isdin</i> ("FOTOPROTECTOR ISDIN") (Kopienas preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 43	43
2008/C 223/76	Lieta T-451/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 11. jūlija rīkojums — <i>WellBiz</i> /ITSB — <i>Wild</i> ("WELLBIZ") (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 44	44
2008/C 223/77	Lieta T-9/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 25. jūnija rīkojums — <i>Volkswagen</i> /ITSB (transportlīdzekļa ar priekšējiem lukturiem siluets) (Kopienas preču zīme — Atteikšanās no valsts reģistrācijas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 44	44
2008/C 223/78	Lieta T-208/08: Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūnijā — <i>Gosselin Word Wide Moving</i> /Komisija 45	45
2008/C 223/79	Lieta T-221/08: Prasība, kas celta 2008. gada 6. jūnijā — <i>Strack</i> /Komisija 45	45
2008/C 223/80	Lieta T-222/08: Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūnijā — <i>Sanatur</i> /ITSB — <i>Sektkellerei Schloss Wachenheim</i> ("life light") 46	46
2008/C 223/81	Lieta T-223/08: Prasība, kas celta 2008. gada 12. jūnijā — <i>Iranian Tobacco</i> /ITSB — <i>AD Bulgartabac</i> ("Bahman") 46	46
2008/C 223/82	Lieta T-225/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — <i>Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel</i> /ITSB — <i>Schwarzbräu</i> ("ALASKA") 47	47
2008/C 223/83	Lieta T-226/08: Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — <i>Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel</i> /ITSB — <i>Schwarzbräu</i> ("Alaska") 47	47
2008/C 223/84	Lieta T-230/08: Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūnijā — <i>Asenbaum Fine Arts</i> /ITSB ("WIENER WERKSTÄTTE") 48	48
2008/C 223/85	Lieta T-231/08: Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūnijā — <i>Asenbaum Fine Arts</i> /ITSB ("WIENER WERKSTÄTTE") 49	49

2008/C 223/86	Lieta T-233/08: Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūnijā — MPDV Mikrolab/ITSB ("ROI ANALYZER")	49
2008/C 223/87	Lieta T-236/08: Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūnijā — HPA/Komisija	49
2008/C 223/88	Lieta T-238/08: Prasība, kas celta 2008. gada 19. jūnijā — Komisija/Commune de Valbonne	50
2008/C 223/89	Lieta T-244/08: Prasība, kas celta 2008. gada 23. jūnijā — Konsum Nord/Komisija	51
2008/C 223/90	Lieta T-245/08: Prasība, kas celta 2008. gada 20. jūnijā — Iranian Tobacco/ITSB — AD Bulgartabac ("TIR 20 FILTER CIGARETTES")	51
2008/C 223/91	Lieta T-248/08 P: Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 23. jūnijā iesniedzis Frantisek Doktor par Civildienesta tiesas 2008. gada 16. aprīļa spriedumu lietā F-73/07 Doktor/Padome	52
2008/C 223/92	Lieta T-251/08: Prasība, kas celta 2008. gada 26. jūnijā — Vion/ITSB ("PASSION FOR BETTER FOOD")	52
2008/C 223/93	Lieta T-254/08: Prasība, kas celta 2008. gada 26. jūnijā — Associazione Giullemmanidallajuve/Komisija	53
2008/C 223/94	Lieta T-257/08: Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Biotronik/ITSB ("BioMonitor")	53
2008/C 223/95	Lieta T-258/08: Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Rath/ITSB — Portela & Ca. ("DIACOR")	54
2008/C 223/96	Lieta T-260/08: Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūlijā — Indo Internacional/ITSB — Visual ("VISUAL MAP")	54
2008/C 223/97	Lieta T-262/08: Prasība, kas celta 2008. gada 8. jūlijā — Canon Communications/ITSB — Messe Düsseldorf ("MEDTEC")	55
2008/C 223/98	Lieta T-263/08: Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūlijā — Becker Flugfunkwerk/ITSB — Harman Becker Automotive Systems ("BECKER AVIONIC SYSTEMS")	55
2008/C 223/99	Lieta T-265/08: Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūlijā — Vācija/Komisija	56
2008/C 223/100	Lieta T-274/08: Prasība, kas celta 2008. gada 11. jūlijā — Itālija/Komisija	57
2008/C 223/101	Lieta T-275/08: Prasība, kas celta 2008. gada 11. jūlijā — Itālija/Komisija	57
2008/C 223/102	Lieta T-492/04: Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. jūlija rīkojums — Jungbunzlauer u.c./Komisija	58
2008/C 223/103	Lieta T-67/06: Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. jūlija rīkojums — Elini/ITSB — Rolex ("Elini")	58
2008/C 223/104	Lieta T-237/07: Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija rīkojums — CityLine Hungary/Komisija	58
2008/C 223/105	Lieta T-87/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	58
2008/C 223/106	Lieta T-88/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	58

2008/C 223/107	Lieta T-91/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	58
2008/C 223/108	Lieta T-92/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	59
2008/C 223/109	Lieta T-93/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	59
2008/C 223/110	Lieta T-119/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	59
2008/C 223/111	Lieta T-122/08: Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums — Kipra/Komisija	59

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2008/C 223/112	Lieta F-60/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 21. februāra rīkojums — <i>Vande Velde</i> /Komisija (Civildienests — Līgumdarbinieks — Novēlota sūdzība — Acīmredzami nepieņemama prasība)	60
2008/C 223/113	Lieta F-63/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 21. februāra rīkojums — <i>Arana de la Cal</i> /Komisija (Civildienests — Līgumdarbinieks — Novēlota sūdzība — Acīmredzami nepamatota prasība)	60
2008/C 223/114	Lieta F-123/06: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 5. jūnija rīkojums — <i>Timmer</i> /Revīzijas palāta (Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Termins sūdzības iesniegšanai — Jauns fakts — Nepieņemamība)	61
2008/C 223/115	Lieta F-78/07: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 21. aprīļa rīkojums — <i>Boudova u.c.</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasificēšana pakāpē — Palīgdarbinieki, kas iecelti par ierēdņiem — Konkursi, kas izsludināti pirms jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā — Nelabvēlīgs akts — Prasības pieņemamība)	61
2008/C 223/116	Lieta F-108/07: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 26. jūnija rīkojums — <i>Nijs</i> /Revīzijas palāta (Civildienests — Ierēdņi — Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Kopsavilkums par prasības pieteikumā izvirzītajiem pamatiem — Iepriekšējās sūdzības neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)	61
2008/C 223/117	Lieta F-136/07: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 26. jūnija rīkojums — <i>Nijs</i> /Revīzijas palāta (Civildienests — Ierēdņi — Iepriekšēja sūdzība — Neesamība — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Acīmredzama nepieņemamība)	62
2008/C 223/118	Lieta F-54/08: Prasība, kas celta 2008. gada 29. maijā — <i>Bernard/Europol</i>	62
2008/C 223/119	Lieta F-59/08: Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — <i>Klug</i> /Eiropas Zāļu aģentūra	62
2008/C 223/120	Lieta F-60/08: Prasība, kas celta 2008. gada 25. jūnijā — <i>Z</i> /Komisija	63
2008/C 223/121	Lieta F-62/05: Civildienesta tiesas 2008. gada 13. februāra rīkojums — <i>Ghem</i> /Komisija	63
2008/C 223/122	Lieta F-64/07: Civildienesta tiesas 2008. gada 2. aprīļa rīkojums — <i>S</i> /Parlaments	63
2008/C 223/123	Lieta F-68/07: Civildienesta tiesas 2008. gada 6. marta rīkojums — <i>Gering/Europol</i>	63

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2008/C 223/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 209, 15.8.2008.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 197, 2.8.2008.

OV C 183, 19.7.2008.

OV C 171, 5.7.2008.

OV C 158, 21.6.2008.

OV C 142, 7.6.2008.

OV C 128, 24.5.2008.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sas

(Lieta C-51/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Vīna tirgus kopīgā organizācija — Atbalsts destilācijai — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Noilguma termiņš — Termiņa sākuma brīdis)

(2008/C 223/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Katabriga [C. Cattabriga] un L. Vizadžo [L. Visaggio])

Pretējās puses procesā: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sas (pārstāvji — K. Dore [C. Dore] un Dž. Dore [G. Dore], avvocati)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2004. gada 23. novembra spriedumu lietā T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova Soc. Coop. Rl u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju*, ar kuru Pirmās instances tiesa piesprieda Komisijai atlīdzināt prasītājiem nodarītos zaudējumus, kas radušies 1998. gada

31. jūlija lēmuma Nr. VI B-I-3 M 4/97PVP piemērošanas rezultātā, ar kuru tika noraidīts prasītāju lūgums par atbalsta destilācijai iemaksu attiecībā uz 1982./1983. vīna gadu

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 23. novembra spriedums lietā T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova u.c./Komisija* ir atcelts, tā kā ar to tika atzīta par pieņemamu prasība par ārpuslīgumisko atbildību, ko iesniedza *Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla—Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl* un *Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari*, un Eiropas Kopienu Komisijai tika piespriests atlīdzināt to ciestos zaudējumus pēc *Distilleria Agricola Industriale de Terralba* maksātspējas sakarā ar to, ka Komisijas 1982. gada 15. septembra Regulas (EKK) Nr. 2499/82 attiecībā uz noteikumiem par destilāciju profilakses nolūkā 1982./1983. vīna gadam 9. pantā noteiktā kārtība neparedz mehānismu, kas nodrošinātu šajā regulā paredzētā Kopienas atbalsta sniegšanu attiecīgajiem ražotājiem;

2) prasību lietā T-166/98 noraidīt;

3) *Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla—Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl* un *Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari* sedz tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību šajā instancē un tiesvedību Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā.

⁽¹⁾ OV C 82, 2.4.2005.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-371/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK — 11. pants un 15. panta 2. punkts — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Mantovas (Itālija) pašvaldības informātikas pakalpojumu līguma piešķiršana — Tieša piešķiršana, iepriekš nepublicējot paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu)

(2008/C 223/03)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — X. Lewis, C. Zadra, L. Visaggio un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, un G. Fiengo, *avvocato dello Stato*)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) 11. panta un 15. panta 2. punkta pārkāpums — *Commune de Mantova* informātikas pakalpojumu līguma piešķiršana — Tieša piešķiršana, iepriekš nepublicējot paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.1.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-389/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība — Veterinārās pārbaudes — Govju mākslīgās apsēklošanas centrs — Valsts tiesību normas, ar kurām apstiprinātiem centriem tiek piešķirtas ekskluzīvas tiesības noteiktā teritorijā sniegt govju mākslīgās apsēklošanas pakalpojumus un kuras licences izsniegšanai apsēklošanas tehnikiem izvirza nosacījumu par līguma noslēgšanu ar kādu no šiem centriem)

(2008/C 223/04)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Bordess [A. Bordes] un E. Traversa [E. Traversa])

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues], A. Kolomba [A. Colomb] un Ž. Lebrā [G. Le Bras])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. panta pārkāpums — Darbības saistībā ar govju mākslīgo apsēklošanu, ko var veikt tikai Francijā apstiprināti “apsēklošanas centri”

Rezolutīvā daļa:

1) rezervējot govju mākslīgās apsēklošanas pakalpojumu sniegšanas tiesības apstiprinātiem mākslīgās apsēklošanas centriem, kuriem ir ekskluzīva ģeogrāfiskā kompetence, kā arī personām, kuras ir ieguvušas apsēklošanas tehniķa licenci, kura tiek piešķirta, noslēdzot līgumu ar vienu no šiem centriem, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir noteikti EKL 43. un 49. pantā;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.1.2006.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-132/06) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 10. pants — Sestā PVN direktīva — Pienākumi iekšējā sistēmā — Ar nodokli apliekamu darījumu kontrole — Atbrīvojums no atbildības)

(2008/C 223/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. Traversa [E. Traversa] un M. Afonso [M. Afonso])

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], Dž. de Bellis [G. De Bellis], avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 2. un 22. panta pārkāpums Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Iekšējā režīma saistības — Valsts likums, kas atsakās no kontroles attiecībā uz darījumiem, kas apliekami ar nodokli saistībā ar vairākiem taksācijas gadiem

Rezolutīvā daļa:

1) 2002. gada 27. decembra Likuma Nr. 289 par valsts gada un daudzgadu budžeta veidošanas noteikumiem (2003. gada finanšu likums) (legge Nr. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)) 8. un 9. pantā paredzot vispārīgu un nediferencētu atteikšanos no pārbaudēm attiecībā uz ar nodokli apliekamiem darījumiem, kas veikti vairāku taksācijas gadu laikā, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 2. un 22. pantu, kā arī EKL 10. pantu;

2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 6.5.2006.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Rechtbank Groningen (Niederlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV/ Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

(Lieta C-206/06) ⁽¹⁾

(Elektroenerģijas iekšējais tirgus — Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj iekasēt papildmaksu par elektroenerģijas pārvadi par labu likumā izraudzītajai sabiedrībai, kurai ir pienākums segt neatgūstamās izmaksas — Maksājumi ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību — Diskriminējoši iekšējie nodokļi — Dalībvalstu piešķirti atbalsti)

(2008/C 223/06)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Groningen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV

Atbildētāji: Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Rechtbank Groningen — EKL 25. panta, EKL 87. panta 1. punkta un EKL 90. panta 1. punkta interpretācija — Valsts tiesību akti, ar kuriem nosaka elektrības tarifa piemaksu, kas jāmaksā Nīderlandē reģistrētiem patērētājiem tīkla pārvaldītājam pārejas laikposmā — Pārvaldītāju pienākums pārskaitīt piemaksas summu ar likumu noteiktai

valsts elektroenerģijas ražotāju sabiedrībai, kompensējot noteiktu summu, kas atbilst šīs sabiedrības pirms tirgus liberalizācijas uzņemto saistību un veikto ieguldījumu summai — Šīs sabiedrības veiktais pārpalikuma pārskaitījums atbildīgajam ministram

Rezolutīvā daļa:

- 1) EKL 25. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav pieļauts likumdošanas pasākums, saskaņā ar kuru iekšzemes elektroenerģijas pircējiem jāmaksā papildmaksa to tīkla pārvaldītājam par elektroenerģijas daudzumiem, kas saražoti dalībvalstī un importēti un kas pārvadīti šiem pircējiem, ja šī papildmaksa minētajam pārvaldītājam jānodod sabiedrībai, kuru likumdevējs izraudzījis šajā nolūkā, jo šī sabiedrība ir četru valsts elektroenerģijas ražotāju uzņēmumu kopīgs meitas uzņēmums un agrāk arī visas saražotās un importētās elektroenerģijas izmaksu pārvaldītājs, un ka šī papildmaksa pilnībā jāizlieto, lai segtu neatbilstošās tirgus izmaksas, kas šai sabiedrībai personīgi ir jāsedz, kā rezultātā summas, kuras saņēmusi šī sabiedrība, pilnībā kompensē izdevumus, kas radušies saistībā ar valsts pārvadīto elektrību.

Tāpat tas ir gadījumā, ja valsts elektroenerģijas ražošanas uzņēmumiem ir jāuzņemas šīs izmaksas un ja pastāvošo vienošanos dēļ, maksājot dalībvalstī saražotās elektroenerģijas pirkuma cenu, maksājot dividendes dažādiem valsts elektroenerģijas ražotājiem uzņēmumiem, kuru meitas uzņēmums ir izraudzītā sabiedrība, vai ar jebkādiem citiem līdzekļiem, priekšrocību, ko radīja papildmaksa, izraudzītā sabiedrība varēja pilnībā novirzīt valsts elektroenerģijas ražotājiem uzņēmumiem.

EKL 90. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav pieļauts tāds pats likumdošanas pasākums apstākļos, kad par elektroenerģijas veikto pārvadi iekasēto maksājumu rezultātā gūtie ienākumi tikai daļēji tiek izmantoti, lai segtu neatbilstošās tirgus izmaksas, proti, ja summa, ko iekasējusi izraudzītā sabiedrība, kompensē tikai daļu no izdevumiem, kas radušies saistībā ar valsts pārvadīto elektrību;

- 2) EKL 87. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka summas, kas izmaksātas izraudzītajai sabiedrībai atbilstoši 2000. gada 21. decembra pārejas likuma par elektroenerģijas ražošanas nozari (Obergangswet Elektrizitätsproductiesector) 9. pantam, ir valsts atbalsts šīs EK līguma normas nozīmē, ja vien tās rada saimniecisku priekšrocību, nevis kompensāciju, kas ir atlīdzība par pakalpojumiem, ko sniegusi izraudzītā sabiedrība, lai izpildītu sabiedriskā pakalpojuma pienākumus.

(¹) OV C 178, 29.7.2006.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2008. gada 17. jūlijā (Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport/Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Lieta C-207/06) (¹)

(Regula (EK) Nr. 615/98 — Eksporta kompensācijas — Dzīvu liellopu labturība pārvadāšanas laikā — Direktīva 91/628/EEK — Noteikumu par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā piemērošana — Noteikumi par brauciena un atpūtas ilgumu, kā arī par liellopu pārvadāšanu pa jūru uz vietu, kas neatrodas Kopienā — Dzīvnieku pabarošana un padzirdīšana brauciena laikā)

(2008/C 223/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Atbildētāja: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Unabhängiger Finanzsenat (Austrija) — Komisijas 1998. gada 18. marta Regulas (EK) Nr. 615/98, ar kuru paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus eksporta kompensāciju piešķiršanai saistībā ar dzīvu liellopu labturību pārvadāšanas laikā (OV L 82, 19. lpp.), 1. panta, kā arī Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīvas 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā, ar kuru groza Direktīvas 90/425/EEK un 91/496/EEK (OV L 340, 17. lpp.), pielikuma 48. punkta 7. daļas a) un b) apakšpunkta un šīs direktīvas 5. panta A. punkta 2. daļas d) apakšpunkta ii) daļas otrā ievilkuma interpretācija — Dzīvnieku aizsardzības noteikumu attiecībā uz brauciena ilgumu un atpūtas laiku piemērojamība liellopu pārvadājumam pa jūru uz vietu ārpus

Kopienas ar transportlīdzekli, kas, neizkraujot dzīvniekus, tiek novietots uz kuģa — Maršruta plānā neesoša norāde par laikiem, kad pārvadātie dzīvnieki brauciena laikā faktiski tika pabaroti un padzirdīti

Rezolutīvā daļa:

1) Komisijas 1998. gada 18. marta Regulas (EK) Nr. 615/98, ar kuru paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus eksporta kompensāciju piešķiršanai saistībā ar dzīvū liellopu labturību pārvadāšanas laikā, 1. pants nevar tikt interpretēts tādējādi, ka Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīvas 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā, ar kuru groza Direktīvas 90/425/EEK un 91/496/EEK un kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1995. gada 29. jūnija Direktīvu 95/29/EK, pielikuma 48. punkta 7. daļas b) apakšpunkts ir piemērojams jūras pārvadājumam, kas, izmantojot transportlīdzekļus, kuri, neizkraujot no tiem dzīvniekus, tiek novietoti uz kuģa, savieno Eiropas Kopienas ģeogrāfisku punktu ar trešā valstī esošu ģeogrāfisku punktu;

2) Direktīvas 91/628, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/29, pielikuma 48. punkta 7. daļas a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda jūras pārvadājuma gadījumā, kad Eiropas Kopienas ģeogrāfisks punkts tiek savienots ar trešā valstī esošu ģeogrāfisku punktu ar transportlīdzekļiem, kuri, neizkraujot dzīvniekus, tiek novietoti uz kuģiem, pārvadājuma ilgums nedrīkst tikt ņemts vērā, ja dzīvnieki tiek pārvadāti atbilstoši šī paša 48. punkta 3. un 4. daļā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot par brauciena ilgumu un atpūtas laiku. Ja tas tā ir, uzreiz pēc transportlīdzekļa nokraušanas no kuģa trešās valsts galapunkta ostā atbilstoši šī paša 48. punkta 4. daļas d) apakšpunktam var sākties jauns pārvadāšanas pa sauszemi periods;

3) maršruta plāns, kurā iepriekš ar rakstammašīnu ir ierakstīta norāde par to, ka dzīvnieki pārvadāšanas pa jūru laikā ir tikuši pabaroti un padzirdīti "vakarā, no rīta, pusdienlaikā, vakarā un no rīta", var izpildīt Direktīvas 91/628, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/29, prasības tiktāl, ciktāl tiek pierādīts, ka šīs darbības patiešām ir notikušas. Ja kompetentā valsts iestāde, ņemot vērā visus eksportētāja iesniegtos dokumentus, uzskata, ka minētās direktīvas prasības nav izpildītas, tai ir jāizvērtē, vai šī neizpilde ietekmēja dzīvnieku labturību, vai attiecīgajā gadījumā šāda neizpilde var tikt novērsta un vai tās sekām būtu jābūt tādām, ka eksporta kompensācija tiek zaudēta, samazināta vai saglabāta.

(¹) OV C 190, 12.8.2006.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Employment Tribunal (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — S. Coleman/Attridge Law, Steve Law

(Lieta C-303/06) (¹)

(Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — 1. pants, 2. panta 1. punkts, 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts, kā arī 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Tieša diskriminācija invaliditātes dēļ — Aizskaršana invaliditātes dēļ — Darba ņēmēja, kurš pats nav invalīds, bet kura bērns ir invalīds, atļaušana — Iekļaušana — Pierādīšanas pienākums)

(2008/C 223/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Employment Tribunal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: S. Coleman

Atbildētāji: Attridge Law, Steve Law

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Employment Tribunal — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.) 1. panta un 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta interpretācija — Invaliditātes jēdziena piemērošanas joma — Iespēja to attiecināt uz personu, kas ir cieši saistīta ar invalīdu un kas ir tikusi diskriminēta šīs saistības dēļ — Darba ņēmējs, kurš viens pats audzina bērnu invalīdu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, un it īpaši tās 1. pants un 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos paredzētais tiešas diskriminācijas aizliegums attiecas ne tikai uz personām, kas pašas ir invalīdi. Ja darba devējs pret darba ņēmēju, kurš pats nav invalīds, izturas mazāk labvēlīgi nekā viņš salīdzināmā situācijā izturas, ir izturējies vai izturētos pret citu darba ņēmēju un ir pierādīts, ka šīs nelabvēlīgās attieksmes pret šo darba ņēmēju iemesls ir viņa bērna, kuram šis darba ņēmējs sniedz viņam nepieciešamo pamataprūpi, invaliditāte, šāda attieksme ir pretrunā minētā 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā nostiprinātajam tiešas diskriminācijas aizliegumam;

2) Direktīva 2000/78 un it īpaši tās 1. pants un 2. panta 1. un 3. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tajos paredzētais aizskaršanas aizliegums attiecas ne tikai uz personām, kas pašas ir invalīdi. Ja ir pierādīts, ka pret darba ņēmēju, kurš pats nav invalīds, vērstā nevēlamā uzvedība, kas veido aizskaršanu, ir saistīta ar viņa bērna, kuram darba ņēmējs sniedz viņam nepieciešamo pamataprūpi, invaliditāti, šāda uzvedība ir pretrunā minētā 2. panta 3. punktā noteiktajam aizskaršanas aizliegumam.

(¹) OV C 237, 30.9.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — ASM Brescia SpA/Comune di Rodengo Saiano

(Lieta C-347/06) (¹)

(EKL 43., 49. un 86. pants — Gāzes sadales sabiedriskā pakalpojuma koncesija — Direktīva 2003/55 — Priekšlaicīga pārtraukšana pārejas posma beigās — Tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības aizsardzības principi)

(2008/C 223/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: ASM Brescia SpA

Atbildētāja: Comune di Rodengo Saiano

Piedaloties: Anigas — Associazione Nazionale Industriali del Gas

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — EK līguma 43., 49. un 86. panta 1. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu (OV L 176, 57. lpp.) — Automātisks pagarinājums koncesijām attiecībā uz publiskiem gāzes piegādes pakalpojumiem

Rezolutīvā daļa:

1) tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkojams pamata lietā, saskaņā ar kuru atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem tiek pagarināts pārejas posma termiņš, kura beigās priekšlaicīgi ir jāpārtrauc pamata lietā minētās dabasgāzes sadales koncesija, nav pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvai 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu. Šādos apstākļos ir arī jāuzskata, ka šāds tiesiskais regulējums nav pretrunā arī EKL 10. pantam un samērīguma principam;

2) EKL 43. un 49. pantam un 86. panta 1. punktam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkojams pamata lietā, saskaņā ar kuru atbilstoši tajā paredzētajiem nosacījumiem tiek pagarināts pārejas posma termiņš, kura beigās priekšlaicīgi ir jāpārtrauc pamata lietā minētās dabasgāzes sadales koncesija, tiktāl, ciktāl šāds pagarinājums var tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai ļautu darījumu partneriem atrisināt līguma attiecības apstākļos, kuri būtu pieņemami gan no sabiedrisko pakalpojumu prasību viedokļa, gan no ekonomiskā viedokļa.

(¹) OV C 281, 18.11.2006.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums — Bertelsmann AG, Sony Corporation of America/Eiropas Kopienų Komisija, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, starptautiska apvienība), Sony BMG Music Entertainment BV

(Lieta C-413/06 P) (¹)

(Apelācija — Konkurence — Uzņēmumu koncentrācijas kontrole — Sony BMG kopuzņēmums — Prasība, kas ir vēsta pret tāda Komisijas lēmuma atcelšanu, ar ko koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu — Pārbaude tiesā — Apjoms — Pierādījumu prasības — Paziņojuma par iebildumiem nozīme — Kolektīva dominējoša stāvokļa radīšana vai nostiprināšana — Lēmumu, ar kuriem tiek atļauta koncentrācija, pamatojums — Konfidencialas informācijas izmantošana)

(2008/C 223/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Bertelsmann AG (pārstāvji — P. Chappatte un J. Boyce, solicitors), Sony Corporation of America (pārstāvji — N. Levy, Barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala) (pārstāvji — S. Crosby, solicitor, un J. Golding, solicitor, I. Wekstein-Steg, advocate), Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Whelan un K. Mojzesowicz), Sony BMG Music Entertainment BV (pārstāvji — N. Levy, barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-464/04 *Impala/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa bija atcēlusi Komisijas 2004. gada 19. jūlija lēmumu, ar ko par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līguma darbību atzīst uzņēmumu koncentrāciju, kurā tiek izveidots kopuzņēmums, apvienojot Sony un Bertelsmann darbību mūzikas ierakstu jomā (Lieta Nr. COMP/M.3333 — Sony/BMG)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā *Impala/Komisija* (T-464/04);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesai;
- 3) lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (*Verwaltungsgericht Köln* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *cp-Pharma Handels GmbH/Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-448/06) (¹)

(Prejudiciāls nolēmums — Regulas (EK) Nr. 1873/2003 spēkā esamība — Veterinārās zāles — Regula (EEK) Nr. 2377/90 — Veterināro zāļu atlieku maksimāli pieļaujamie daudzumi dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos — Progesterons — Lietošanas ierobežojums — Direktīva 96/22/EK)

(2008/C 223/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Köln

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *cp-Pharma Handels GmbH*

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Köln* — Komisijas 2003. gada 24. oktobra Regulas (EK) Nr. 1873/2003, ar kuru groza II pielikumu Padomes Regulai (EEK) Nr. 2377/90, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos (OV L 275, 9. lpp.), spēkā neesamība, ja ar to progesterona, kas ir aktīvā viela veterinārajās zālēs, vienīgais izmantošanas tiek noteikta intravagināla lietošana, izslēdzot iespēju šo vielu ievadīt ar intramuskulāru injekciju — Komisijas kompetences pieņemt šo ierobežojumu pastāvēšana vai nepastāvēšana, ņemot vērā pirmā panta a) apakšpunktu un 3. pantu Padomes 1990. gada 26. jūnija Regulā (EEK) Nr. 2377/90, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 224, 1. lpp.), saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 3. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

uzdotā jautājuma izskatīšanā nav atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Komisijas 2003. gada 24. oktobra Regulas (EK) Nr. 1873/2003, ar kuru groza II pielikumu Padomes Regulai (EEK) Nr. 2377/90, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, spēkā esamību.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV/ Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-484/06) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pirmā un Sestā PVN direktīva — Nodokļu neitralitātes un proporcionālītātes princips — Noteikumi par PVN apmēra noapaļošanu — Noapaļošana uz leju katrai precei)

(2008/C 223/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 11. panta A. daļas 1. punkta a) apakšpunkta, 22. panta 3. punkta b) apakšpunkta pirmā teikuma un 5. punkta, kā arī Padomes 1967. gada 11. aprīļa Pirmās Direktīvas 67/227/EEK par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OV 71, 1301. lpp.) 2. panta pirmās un otrās daļas interpretācija — Noteikumi par pievienotās vērtības nodokļa summu noapaļošanu

Rezolutīvā daļa:

1) tā kā nav konkrēta Kopienas tiesiskā regulējuma, dalībvalsts tiesību sistēmā ir jāparedz metode un noteikumi pievienotās vērtības nodokļa summas noapaļošanai, ievērojot principus, kas ir kopējās šā nodokļa sistēmas pamatā, tostarp nodokļu neitralitātes un proporcionālītātes principu;

2) pašreizējās Kopienas tiesībās nav neviena konkrēta dalībvalstu pienākuma atļaut nodokļu maksātājiem pievienotās vērtības nodokļa summu noapaļot uz leju par katru preci.

⁽¹⁾ OV C 20, 27.1.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — *L & D SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Julius Sämann Ltd*

(Lieta C-488/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas sūdzība — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 73. pants — Grafiska preču zīme “Aire Limpio” — Kopienas, valsts un starptautiskas grafiskas preču zīmes, kurās ir attēlota egle ar dažādiem apzīmējumiem — Īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas daļēja noraidīšana — Secinājuma par agrākas preču zīmes īpašo atšķirtspēju izdarīšana, balstoties uz pierādījumiem, kas ir saistīti ar citu preču zīmi)

(2008/C 223/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *L & D SA* (pārstāvis — S. Mirajess Miravets [S. Miralles Miravet])

Pretējā puse procesā: *Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — H. Garsija Muriljo [J. García Murillo]), *Julius Sämann Ltd* (pārstāvis — E. Armijo Čavari [E. Armijo Chávarri], abogado)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā T-168/04 *L & D/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Julius Sämann Ltd*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 15. marta lēmumu (lieta R 326/2003-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Julius Sämann Ltd* un *L & D, SA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) L & D SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 20, 27.1.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (*Giudice di pace di Genova* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Corporación Dermoestética SA/To Me Group Advertising Media*

(Lieta C-500/06) (¹)

(EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts, 4., 10., 43., 49., 81., 86. un 98. pants — Valsts tiesību akti, ar kuriem tiek aizliegts pārraidīt reklāmu par medicīniskām un ķirurģiskām procedūrām estētiskās ārstniecības jomā)

(2008/C 223/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Corporación Dermoestética SA*

Atbildētājs: *To Me Group Advertising Media*

Pedaloties: *Cliniche Futura Srl*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Giudice di pace di Genova* — EKL 43., 49., 81., 86. un 98. panta interpretācija — Tāda valsts tiesību noteikuma saderīgums, ar kuru tiek aizliegts pārraidīt valsts televīzijā reklāmas saistībā ar medicīniskām un ķirurģiskām procedūrām, kuras tiek veiktas privātās veselības aprūpes iestādēs, kuras ir saņēmušas attiecīgu atļauju, un kuras attiecībā uz šo reklāmu paredz izdevumu robežvērtību 5 % apmērā no ienākumiem par iepriekšējo gadu

Rezolutīvā daļa:

EKL 43. un 49. pants, lasot tos kopā ar EKL 48. un 55. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir aplūkots pamata prāvā un saskaņā ar kuru ir aizliegts pārraidīt medicīnisku un ķirurģisku procedūru, kuras tiek veiktas

privātās veselības aprūpes iestādēs, reklāmu valsts televīzijas kanālos, lai arī šādu reklāmu, ja tiek izpildīti zināmi nosacījumi, ir atļauts pārraidīt vietējos televīzijas kanālos.

(¹) OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 17. jūlija spriedums — *Athinaiki Techniki AE/Eiropas Kopienu Komisija, Athens Resort Casino AE Symmetochon*

(Lieta C-521/06 P) (¹)

(Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Grieķijas Republika piešķirusi konsorcijam *Hyatt Regency* — Sūdzība — Lēmums izbeigt sūdzības izskatīšanu — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 4., 13. un 20. pants — Apstrīdama akta jēdziens EKL 230. panta izpratnē)

(2008/C 223/15)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Athinaiki Techniki AE* (pārstāvis — S. A. Pappas, dīkigors)

Pretejā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Triantafyllou), *Athens Resort Casino AE Symmetochon* (pārstāvji: F. Carlin, Barrister, N. Korogiannakis, dīkigors)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. septembra rīkojumu lietā T-94/05 *Athinaiki Techniki/Komisija*, ar kuru kā nepieņemama tika noraidīta prasība atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 2. jūnija vēstuli, kurā prasītāja informēta par to, ka tiek izbeigta tās sūdzības par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi sakarā ar publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, izskatīšana — Apstrīdamu tiesību aktu jēdziens EKL 230. panta izpratnē

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 26. septembra rīkojumu lietā T 94/05 *Athinaiki Techniki/Komisija*;
- 2) noraidīt Eiropas Kopienu Komisijas Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā izvirzīto iebildi par nepieņemamību;

3) nodot lietu atpakaļ Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesai, lai tā taisītu spriedumu par Athinaiki Techniki AE prasījumiem atcelt Eiropas Kopienų Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu neizskatīt tās sūdzību par iespējamo valsts atbalstu, ko Grieķijas Republika esot piešķirusi konsorcijam Hyatt Regency sakarā ar publisko iepirkumu par 49 % kazino Mont Parnès kapitāldaļu cedēšanu;

4) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2008. gada 10. jūlijā (Tribunal Dâmbovița (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București/Gheorghe Jipa

(Lieta C-33/07) (¹)

(Eiropas Savienības pilsonība — EKL 18. pants — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā)

(2008/C 223/16)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Dâmbovița

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Atbildētājs: Gheorghe Jipa

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Dâmbovița — EKL 18. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 27. panta interpretācija

Rezolutīvā daļa:

EKL 18. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu

teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 27. pants pieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir atļauts ierobežot dalībvalsts pilsoņa tiesības ieceļot kādā dalībvalsts teritorijā, cita starpā pamatojoties uz to, ka viņš no tās iepriekš ir bijis izdots, jo viņš tajā bija "uzturējies nelegāli", ar nosacījumu, ka, pirmkārt, šī pilsoņa personiskā darbība rada faktisku, attiecīgajā brīdī esošu un pietiekami nopietnu apdraudējumu sabiedrības pamata interesēm un, otrkārt, attiecīgais ierobežojošais pasākums ir tāds, kas nodrošina sasniedzamā mērķa īstenošanu un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams tā sasniegšanai. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tā tas ir tās izskatāmajā lietā.

(¹) OV C 140, 23.6.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (Arbeidshof te Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV

(Lieta C-54/07) (¹)

(Direktīva 2000/43/EK — Diskriminējoši personāla atlases kritēriji — Pierādīšanas pienākums — Sankcijas)

(2008/C 223/17)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Atbildētāja: Firma Feryn NV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Arbeidshof te Brussel — Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV L 180, 22. lpp.), 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 8. panta 1. punkta un 15. panta interpretācija — Rasu vai etniskās piederības dēļ tieši diskriminējoši personāla atlases kritēriji — Pierādīšanas pienākums — Valsts tiesas izdarīts vērtējums un konstatējums — Valsts tiesas pienākums izdot rīkojumu par diskriminācijas pārtraukšanu vai šāda pienākuma neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) tas, ka darba devējs publiski paziņo, ka nepieņems darbā algotus darbiniekus ar noteiktu etnisku vai rasu piederību, ir tieša diskriminācija saistībā ar pieņemšanu darbā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, jo šādi paziņojumi var nopietni atturēt zināmus kandidātus pieteikt savu kandidatūru un tādēļ radīt šķērslī viņu pieejai darba tirgum;
- 2) publiski darba devēja paziņojumi, ka, pamatojoties uz viņa īstenoto darbā pieņemšanas politiku, viņš nepieņems darbā algotus darbiniekus ar noteiktu etnisku vai rasu piederību, ir pietiekami, lai Direktīvas 2000/43 8. panta 1. punkta izpratnē varētu prezumēt, ka tiek īstenota tieši diskriminējoša darbā pieņemšanas politika. Līdz ar to šim darba devējam jāpierāda, ka vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums nav noticis. Viņš to var darīt, pierādot, ka patiesā uzņēmuma darbā pieņemšanas prakse neatbilst šiem paziņojumiem. Iesniedzējtiesai jāpārbauda, vai pārmestie fakti ir pierādīti, un jāizvērtē, vai šī darba devēja apgalvojumu, ka viņš neesot pārkāpis vienlīdzīgas attieksmes principu, pierādījumi ir pietiekami;
- 3) Direktīvas 2000/43 15. pantā prasīts, lai pat tad, ja nav identificējama upura, šīs direktīvas transponēšanai pieņemto valsts tiesību normu pārkāpumiem piemērojamo sankciju sistēma būtu efektīva, proporcionāla un preventīva.

(¹) OV C 82, 14.4.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Franco Campoli/Eiropas Kopienų Komisija, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-71/07 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Atalgojums — Pensija — Korekcijas koeficienta, kas aprēķināts, ņemot vērā vidējo dzīves dārdzību dzīvesvietas valstī, piemērošana — Pārejas periods, kas ir ieviests ar regulu, ar kuru grozīja Civildienesta noteikumus — Iebilde par prettiesiskumu)

(2008/C 223/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Franco Campoli (pārstāvji — Dž. Vandersandens [G. Vandersanden], L. Levi [L. Levi] un S. Rodrigess [S. Rodrigues], advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — V. Džoriss [V. Joris] un D. Martins [D. Martin]), Eiropas Savienības Padome (pārstāves — M. Arpio Santakruza [M. Arpio Santacruz] un I. Šulce)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas ir iesniegta par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 29. novembra spriedumu lietā T-135/05 Campoli/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa kā daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu bija noraidījusi prasību atcelt prasītāja paziņojumus par pensiju par 2004. gada maiju, jūniju un jūliju, jo tajos pirmo reizi bija izmantots korekcijas koeficients, kurš bija aprēķināts prettiesiski, ņemot vērā vidējo dzīves dārdzību prasītāja dzīvesvietas valstī, nevis dzīves dārdzību šīs valsts galvaspilsētā — Jauno Civildienesta noteikumu spēkā stāšanās ietekme uz korekcijas koeficientu sistēmu — Ierēdņiem, kuri pensionējušies līdz 2004. gada 1. maijam, noteiktais pārejas periods — Korekcijas koeficientu aprēķināšanas metode un vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošana — Pienākums norādīt pamatojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt galveno apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību;
- 2) Kampoli, Eiropas Kopienų Komisija un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 117, 26.5.2007.

Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Arbeitsgericht Bonn (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(Lieta C-94/07) (¹)

(EKL 39. pants — “Darba ņēmēja” jēdziens — Nevalstiska sabiedriskā labuma organizācija — Doktoranta stipendija — Darba līgums — Nosacījumi)

(2008/C 223/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Bonn

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Andrea Raccanelli

Atbildētājs: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Arbeitsgericht Bonn* — Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 7. panta interpretācija — Doktora grāda kandidāta, kurš kā stipendijas saņēmējs strādā dalībvalstī dibinātai privāttiesību sabiedriskā labuma organizācijai, kura vairumam doktora grāda kandidātu, kuri ir šīs valsts pilsoņi, piedāvā iespēju noslēgt darba līgumu, darba ņēmēja statuss — Nepieciešamība doktora grāda kandidātiem, kas ir citas dalībvalsts pilsoņi, sniegt iespēju izvēlēties starp stipendiju un darba līgumu — Darba ņēmēja jēdziens

Rezolutīvā daļa:

- 1) pētnieks, kurš atrodas tādā situācijā kā prasītājs pamata prāvā, proti, kurš izstrādā savu doktora disertāciju, pamatojoties uz stipendijas līgumu, kas noslēgts ar Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV, ir jāuzskata par darba ņēmēju EKL 39. panta izpratnē tikai tad, ja viņš noteiktu laiku savu darbību veic šajā organizācijā ietilpstoša institūta vadībā un kā atbildību par šo darbību saņem darba samaksu. Iesniedzējtiesai jāveic nepieciešamās faktu pārbaudes, lai noteiktu, vai tas tā ir tās izskatāmajā lietā;
- 2) tādai privāttiesību organizācijai kā Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV attiecībā pret darba ņēmējiem EKL 39. panta izpratnē jāievēro nediskriminācijas princips. Iesniedzējtiesai jāpārliedz, vai tādos apstākļos kā pamata prāvā ir pastāvējusi nevienlīdzīga attieksme pret ārvalstu doktorantiem salīdzinājumā ar valsts doktorantiem;
- 3) gadījumā, ja prasītājs pamata prāvā varētu pamatot atsaukties uz kaitējumu, kas viņam radies pret viņu vērstās diskriminācijas rezultātā, iesniedzējtiesai, ņemot vērā ārpuslīgumiskās atbildības jautājumā piemērojamos valsts tiesību aktus, jānosaka tā atbildinājuma veids, kādu viņš ir tiesīgs pieprasīt.

(¹) OV C 117, 26.5.2007.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Arcor AG & Co. KG (C-152/07), *Communication Services TELE2 GmbH* (C-153/07), *Firma 01051 Telekom GmbH* (C-154/07)/Vācijas Federatīvā Republika

(Apvienotās lietas no C-152/07 līdz C-154/07) (¹)

(Telekomunikāciju nozare — Tīkli un pakalpojumi — Tarifu līdzsvarošana — Direktīvas 90/388/EEK 4.c pants — Direktīvas 97/33/EK 7. panta 2. punkts — Direktīvas 98/61/EK 12. panta 7. punkts — Regulatīvā iestāde — Direktīvu tiešā iedarbība — Trīspusējas attiecības)

(2008/C 223/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Arcor AG & Co. KG (C-152/07), *Communication Services TELE2 GmbH* (C-153/07), *Firma 01051 Telekom GmbH* (C-154/07)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Piedaloties: Deutsche Telekom AG

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesverwaltungsgericht* — Komisijas 1990. gada 28. jūnija Direktīvas 90/388/EEK par konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgos (OV L 192, 10. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīvas 97/33/EK par savstarpēju savienojumu telekomunikācijās attiecībā uz universālā pakalpojuma un savstarpējas savietojamības nodrošināšanu, piemērojot atvērtā tīkla nodrošināšanas (ATN) principus (OV L 199, 32. lpp.), interpretācija — Valsts regulējums, kas blakus kompensācijai par savstarpējo savienojumu, kura ir aprēķināta, balstoties uz pakalpojuma izmaksām, paredz citu tirgus dalībnieku finanšu maksājumu, lai segtu "pieslēguma izmaksu deficītu", kas dalībnieku tīkla operatoram rodas dalībnieku savienojuma nodrošināšanas dēļ — Dalībvalstu pienākums novērst šķēršļus agrāku telekomunikāciju organizāciju tarifu balansēšanai pēc tīklu savstarpējas savienošanas — Privātpersonas iespēja izmantot dalībvalsts tiesā direktīvas tiešu iedarbību, lai panāktu administratīva lēmuma, kas paredz finanšu saistības par labu citai privātpersonai, atcelšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) 12. panta 7. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīvā 97/33/EK par savstarpējo savienojumu telekomunikāciju nozarē universālā pakalpojuma nodrošināšanai un savstarpēju savietojamību, piemērojot atvērtā tīkla nodrošinājuma (ATN) principus, kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 24. septembra Direktīvu 98/61/EK, un 4.c pants Komisijas 1990. gada 28. jūnija Direktīvā 90/388/EEK par konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgū, kas ir grozīta ar Komisijas 1996. gada 13. marta Direktīvu 96/19/EK, skatīts kopā ar Direktīvas 96/19 piekto un divdesmito apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts regulatīvajai iestādei nav tiesību savienojumu tīkla, kas savstarpēji savienots ar sabiedrisko telekomunikāciju tīklu, operatoram noteikt pienākumu maksāt tirgū dominējošam abonentu tīkla operatoram maksu par savienojumu papildus maksai par savstarpēju savienojumu, lai izlīdzinātu šī operatora deficītu, kas tam rodas abonentu savienojuma nodrošināšanas dēļ, par 2003. gadu.
- 2) Direktīvas 90/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 96/19, 4.c pantam un Direktīvas 97/33, kas ir grozīta ar Direktīvu 98/61, 12. panta 7. punktam ir tieša iedarbība un indivīdi uz tiem var tieši atsaukties valsts tiesā, lai apstrīdētu valsts regulatīvās iestādes lēmumu.

(¹) OV C 140, 23.6.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums (Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel

(Lieta C-173/07) (¹)

(Gaisa transports — Regula (EK) Nr. 261/2004 — Kompensācija pasažieriem lidojuma atcelšanas gadījumā — Piemērošanas joma — 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts — “Lidojuma” jēdziens)

(2008/C 223/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Atbildētājs: Diether Schenkel

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.) 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Jēdziens “reiss” — Biļete lidojumam no dalībvalsts uz trešo valsti un atpakaļ — Atgriešanās atcelšana

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nav piemērojams ceļojumam turp un atpakaļ, kurā pasažieri, kas sākotnēji ir izlidojuši no lidostas dalībvalsts, uz kuru attiecas EK līgums, teritorijā, atgriežas šajā lidostā, izlidojot no lidostas trešās valsts teritorijā. Apstāklis, ka lidojums turp un lidojums atpakaļ ir ticis rezervēts vienā rezervācijā, neietekmē šo interpretāciju.

(¹) OV C 155, 7.7.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-207/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 56. pants — Valsts tiesību akti, kas līdzdalības iegūšanu uzņēmos, kuri veic reglamentētas darbības enerģētikas nozarē, un šo darbību veikšanai vajadzīgo aktīvu iegūšanu pakļauj iepriekšējas atļaujas saņemšanas procedūrai)

(2008/C 223/22)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Díaz Abad)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 56. panta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kas īpašas komisijas iepriekšējas atļaujas saņemšanas procedūrai pakļauj noteiktas līdzdalības iegūšanu uzņēmumos, kas veic reglamentētas darbības enerģētikas nozarē

Rezolutīvā daļa:

1) pieņemot 1. punkta otrās daļas noteikumus saistībā ar Valsts enerģētikas komisijas četrpadsmito pienākumu, kas ir noteikti vienpadsmitā papildnoteikuma 3.1. daļā 1998. gada 7. oktobra Likumā 34/1998 par ogļūdeņraža nozari (Ley 34/1998, del sector de hidrocarburos), kurā grozījumi izdarīti ar 2006. gada 24. februāra Karaļa dekrētu—likumu 4/2006 (Real Decreto-ley 4/2006), lai Valsts enerģētikas komisijas iepriekšējas atļaujas saņemšanas procedūrai pakļautu noteiktas līdzdalības iegūšanu uzņēmumos, kas enerģētikas nozarē veic noteiktas reglamentētas darbības, kā arī tādu aktīvu iegūšanu, kas vajadzīgi šādu darbību veikšanai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi EKL 56. un 43. pantā paredzētos pienākumus;

2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 140, 23.6.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln*

(Lieta C-226/07) (¹)

(Direktīva 2003/96/EK — Energoproduktu un elektroenerģijas aplikšanas ar nodokļiem Kopienas tiesiskais regulējums — 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Elektroenerģijas ražošanā izmantojamo energoproduktu atbrīvošana no nodokļa — Iespēja aplikāt ar nodokli, ņemot vērā vides politiku — Atbrīvojuma no nodokļa tieša iedarbība)

(2008/C 223/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Köln

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.) 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Tieša iedarbība — Valsts tiesiskais regulējums, kas no minerāleļļu nodokļa neatbrīvo gāzeļļu, kas izmantota elektroenerģijas ražošanai

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 14. panta 1. punkta a) apakšpunktam, kurā no šajā direktīvā noteiktā nodokļu režīma paredzēts atbrīvojums energoproduktiem, kurus izmanto elektroenerģijas ražošanai, ir tieša iedarbība tādā nozīmē, ka indivīds var uz to atsaukties valsts tiesā — attiecībā uz laika posmu, kurā attiecīgā dalībvalsts nebija izpildījusi pienākumu paredzētajā termiņā transponēt šo direktīvu valsts tiesībās, — tādā prāvā kā pamata lietā izskatāmā, kad pretējā puse tiesvedībā ir valsts muiņas iestādes un kuras mērķis ir panākt, lai netiktu piemērots valsts tiesiskais regulējums, kurš varētu būt pretrunā šai normai, un tādējādi iegūt normai pretrunā esošā nodokļa atmaksu.

(¹) OV C 155, 7.7.2007.

Tiesas (sestā palāta) 2008. gada 10. jūlija spriedums — Eiropas Kopienas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-307/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 89/48/EEK — Tādu augstākās izglītības diplomu atzīšana, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību — Tādu diplomu neatzīšana, kas dod pieeju farmaceita profesijai ar specializāciju medicīniskajā bioloģijā — Netransponēšana)

(2008/C 223/24)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un P. Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvis — L. Fernandes)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV L 19, 16. lpp.), netransponēšana attiecībā uz farmaceita profesiju ar specializāciju klīniskajās analizēs

Rezolutīvā daļa:

1) neveicot vajadzīgos pasākumus, lai transponētu Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK attiecībā uz farmaceita profesiju ar specializāciju medicīniskajā bioloģijā, prasības, Portugāles Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 199, 25.8.2007.

Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-311/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 89/105/EEK — Cilvēkiem paredzētu zāļu iekļaušana valstu veselības apdrošināšanas sistēmās — 6. panta 1. punkts — Valstu veselības apdrošināšanas sistēmu atlīdzināto zāļu saraksts, kurā ietvertas trīs atlīdzības nosacījumu aspektā atšķirīgas kategorijas — Termiņš tam, lai pieņemtu lēmumu par lūgumu iekļaut zāles vienā no šī saraksta kategorijām, kas sniedz izdevīgākus atlīdzības nosacījumus)

(2008/C 223/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un B. Schima)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — C. Pesendorfer)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.), 6. panta 1. punkta pārkāpums — Valsts tiesiskais regulējums par sociālo nodrošinājumu, kurā izveidots veselības apdrošināšanas atlīdzināto zāļu saraksts, kurā ietvertas triju atlīdzības nosacījumu aspektā atšķirīgu kategoriju zāles — Direktīvas 89/105/EEK 6. panta 1. punktā paredzētā termiņa nenoteikšana lēmumiem par zāļu klasificēšanu izdevīgākajās kategorijās

Rezolutīvā daļa:

1) atbilstoši Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 6. panta 1. punktam nenosakot termiņu lēmumu pieņemšanai par lūgumiem ierakstīt zāles Vispārīgā sociālā nodrošinājuma likumā (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), kurā izdarīti grozījumi ar 2003. gada likumu par grozījumiem sociālajā nodrošinājumā (Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2003), paredzētā zāļu izdevumu atmaksāšanas kodeksa dzeltenajā vai zaļajā nodaļā, Austrijas Republika nav izpildījusi šajā tiesību normā paredzētos pienākumus;

2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Dariusz Krawczyński/Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

(Lieta C-426/07) (¹)

(Iekšēja aplikšana ar nodokļiem — Nodokļi mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Akcīzes nodoklis — Lietoti transportlīdzekļi — Imports)

(2008/C 223/26)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Dariusz Krawczyński

Atbildētājs: Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* — EKL 90. panta un 33. panta 1. punkta interpretācija Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts akcīzes nodoklis, ar ko tiek aplikti visi vieglo automašīnu pārdošanas darījumi, kas īstenoti pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, 33. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka ar to nav pretrunā tāds akcīzes nodoklis, kāds paredzēts Polijā ar 2004. gada 23. janvāra Likumu par akcīzes nodokli (*ustawa o podatku akcyzowym*), ar kuru aplik visus mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumus pirms to pirmās reģistrācijas valsts teritorijā;
- 2) EKL 90. panta pirmā daļa ir interpretējama tādejādi, ka ar to nav saderīgs tāds akcīzess nodoklis kā pamata prāvā apskatītais, ja tā nodokļa apmērs, ko uzliek par lietotu mehānisko transportlīdzekļu pārdošanas darījumiem pirms to pirmās reģistrācijas, kuri iegādāti citā dalībvalstī, pārsniedz tā paša nodokļa atlikušo summu, kas iekļauta līdzīgu transportlīdzekļu tirgus vērtībā, kuri iepriekš ir reģistrēti tajā dalībvalstī, kas ieviesusi šo nodokli. Iesniedzējtiesai šajā lietā ir jāpārbauda, vai sakarā ar attiecīgo tiesisko regulējumu un it īpaši piemērojot Finanšu ministra 2004. gada 22. aprīļa Lēmumu par akcīzes nodokļa likmju samazinājumu (*rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego*) 7. pantu rodas šādas sekas.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Tiesas (piektā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-510/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 68/414/EEK — 1. panta 1. punkts — Pienākums vienmēr uzturēt naftas produktu obligātās rezerves — Pārkāpums)

(2008/C 223/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Rozet un B. Schima)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — C. Pochet)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1968. gada 20. decembra Direktīvas 68/414/EEK, ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves (OV L 308, 14. lpp.), kurā izdarīti grozījumi un kas vēlāk kodificēta ar Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/67/EK (OV L 217, 8. lpp.), 1. panta 1. punktā paredzētā pienākuma uzturēt naftas produktu rezerves neievērošana — Rezerves uzturēšanas pienākuma veids un apjoms — Attiecīgās dalībvalsts iesniegto aprēķinu un Eurostat sniegto datu nesakritība — Naftas produktu rezerves un minēto produktu iekšējā patēriņa līmeņa aprēķināšanas metode

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot normatīvus vai administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai Kopienas teritorijā vienmēr uzturētu naftas produktu rezerves Padomes 1968. gada 20. decembra Direktīvas 68/414/EEK, ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves, 2. pantā uzskaitītajai otrajai naftas produktu kategorijai, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 1. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 22, 26.1.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-543/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/73/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — Piekļuve nodarbinātībai — Profesionālā izglītība un paaugstināšana amatā — Nodarbinātības nosacījumi — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2008/C 223/28)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — M. van Beek)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — D. Haven)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību normu, kas vajadzīgas, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem (OV L 269, 15. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus,

2) Belģijas Karalistei atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 37, 9.2.2008.

Tiesas (virspalāta) 2008. gada 17. jūlija spriedums (Oberlandesgericht Stuttgart (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedībā par tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izdots attiecībā uz Szymon Kozłowski

(Lieta C-66/08) ⁽¹⁾

(Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — 4. panta 6. punkts — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamats — Terminu “rezidents” vai “paliek” izpildes dalībvalstī interpretācija)

(2008/C 223/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Stuttgart

Lietas dalībnieks pamata procesā

Szymon Kozłowski

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Stuttgart — Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.) 4. panta 6. punkta interpretācija — Izpildes tiesas iespēja atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots cietumsoda izpildei pret personu, kas paliek izpildes dalībvalstī, kur tā dzīvo — Jēdzieni “rezidents” un “paliek” — LES 6. panta 1. punkta, ko skata kopā ar EKL 12. un 17. pantu, interpretācija — Valsts tiesību akti, kas ļauj izpildes tiesu iestādei atšķirīgi attiekties pret pieprasīto personu, ja tā atsakās to izdot, atkarībā no tā, vai šī persona ir izpildes dalībvalsts vai citas dalībvalsts pilsonē

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts ir interpretējams tādejādi, ka:

— pieprasītā persona ir izpildes dalībvalsts “rezidents”, ja tā tajā faktiski dzīvo, un tā tajā “paliek” — ja, uzturoties noteiktu laiku šajā dalībvalstī, tai ir radušās līdzīgas pakāpes saikne ar šo valsti, kāda ir rezidentam;

— lai noteiktu, vai starp pieprasīto personu un izpildes dalībvalsti pastāv saikne, kas ļauj atzīt, ka uz šo personu attiecas termins “paliek” minētā 4. panta 6. punkta izpratnē, izpildes tiesu iestādei ir vispārīgi jāizvērtē vairāki objektīvi fakti, kas raksturo šīs personas situāciju, tostarp pieprasītās personas uzturēšanās ilgums, būtība un apstākļi, kā arī šīs personas ģimenes un ekonomiskā saikne ar izpildes dalībvalsti.

(¹) OV C 107, 26.4.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2008. gada 11. jūlija spriedums (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuvas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedība, ko ierosināja Inga Rīnau

(Lieta C-195/08 PPU) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un spriedumu izpilde — Izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Pieteikums par sprieduma par citā dalībvalstī nelikumīgi aizturēta bērna atpakaļatdošanu neatzīšanu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība)

(2008/C 223/30)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietas dalībniece pamata procesā

Inga Rīnau

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas* — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) 21., 23., 24. panta, 31. panta 1. punkta, 40. panta 2. punkta un 42. panta interpretācija — Pieteikums neatzīt A dalībvalstī B dalībvalsts tiesas nolēmumu, kas paredz bērna, kurš uzskatīts par tā mātes nelikumīgi aizturētu A dalībvalstī, atpakaļatdošanu tā tēvam, kas dzīvo B dalībvalstī un ieguvis aizbildnības tiesības

Rezolutīvā daļa:

- 1) tiklīdz spriedums par bērna neatdošanu atpakaļ ir pasludināts un paziņots izcelsmes tiesai, saistībā ar Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 42. pantā paredzētās apliecības izsniegšanu nav nozīmes tam, ka šis spriedums ir apturēts, pārskatīts, atcelts vai katrā ziņā nav galīgi stājies spēkā vai ir aizstāts ar spriedumu par atpakaļatdošanu, ja vien bērns nav faktiski atdots atpakaļ. Ja nav paustas nekādas šaubas par šīs apliecības autentiskumu un ja tā ir sagatavota atbilstoši veidlapai, kuras paraugs ir iekļauts Regulas IV pielikumā, ir aizliegts celt iebildumus pret sprieduma par atpakaļatdošanu atzīšanu, un tiesai, kas izskata lietu, ir tikai jākonstatē apliecinātā sprieduma izpildāmība un jāpiespriež bērna atpakaļatdošana neka vēloties;
- 2) izņemot gadījumus, kad procedūra attiecas uz spriedumu, kas apliecināts atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 11. panta 8. punktam un no 40. līdz 42. pantam, jebkura ieinteresētā puse var lūgt tiesas sprieduma neatzīšanu, pat ja iepriekš nav bijis iesniegts pieteikums par sprieduma atzīšanu;
- 3) Regulas Nr. 2201/2003 31. panta 1. punkts tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka šajā tiesvedības posmā personai, pret kuru lūgta izpilde, un bērnam nav tiesību iesniegt apsvērumus, nav piemērojams tiesas sprieduma neatzīšanas procedūrai, kas ierosināta, lai gan iepriekš nav bijis iesniegts pieteikums par šā paša sprieduma atzīšanu. Šādā situācijā atbildētājs, kas lūdz atzīt spriedumu, var iesniegt apsvērumus.

(¹) OV C 171, 5.7.2008.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 22. maijā iesniedzis Philippe Guigard par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 11. marta spriedumu lietā T-301/05 Guigard/Komisija

(Lieta C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Philippe Guigard (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2008. gada 11. marta spriedumu lietā T-301/05;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē izvirzītos prasījumus atcelt tiesību aktu un atlīdzināt zaudējumus;
- piespriest atbildētājam pirmajā instancē atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar prasību atcelt tiesību aktu un apelācijas sūdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzības pamatojumā galvenokārt izvirza trīs pamatus.

Pirmajā pamatā, kam ir divas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzējs vispirms apgalvo, ka Pirmās instance tiesa ir kļūdaini interpretējusi Ceturto Lomes konvenciju ⁽¹⁾.

Kļūda esot pieļauta, pirmkārt, tāpēc, ka Pirmās instances tiesa esot nolēmusi, ka saskaņā ar Lomes konvencijas 313. panta 2. punkta k) apakšpunktu valsts pārstāvim jautājums par tehniskās palīdzības konsultantu un ekspertu pieņemšanu darbā ir jāizlemj, neņemot vērā minētajā konvencijā Komisijai piešķirtās budžeta kontroles un līdzekļu pārvaldes pilnvaras, kā arī šīs iestādes pienākumu sniegt valsts pārstāvim tehnisko palīdzību līgumu noslēgšanā.

Otrkārt, Pirmās instances tiesas pieļautā kļūda esot, ka tā ir atzinusi, ka valsts pārstāvja Komisijai izteiktajā lūgumā apstiprināt lēmumu pagarināt apelācijas sūdzības iesniedzēja darba līgumu ir jābūt iekļautai skaidrai atsaucei uz Lomes konvencijas 314. pantu, lai aizsāktos šajā pantā paredzētais 30 dienu termiņš, kaut gan no šī panta šāds noteikums neizriet. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, ja Pirmās instances tiesa būtu pareizi interpretējusi minēto pantu, tai būtu bijis jākonstatē, ka Komisija nebija ievērojusi šo termiņu.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt apgalvo, ka pārsūdzētā lēmuma pamatojumā ir acīmredzama pretruna, jo Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka pamats par Lomes konvencijas 317. panta a) punkta pārkāpumu, pirmkārt, tika izvirzīts novēloti un, otrkārt, būtībā pārkāpjās ar pamatu par šīs konvencijas 313. panta 2. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka vienu pamatu nevar noraidīt gan kā nepieņemamu, gan kā nepamatotu.

Visbeidzot, trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot aizskārusi viņa tiesības uz aizstāvību, jo, pirmkārt, tā neesot ņēmusi vērā visus viņa tiesas sēdē minētos argumentus un, otrkārt, esot sagrozījusi

pamata par tādu principu kā pienākums ņemt vērā darbinieku intereses, labas pārvaldības un tiesiskās paļāvības princips pārkāpumu apmēru.

⁽¹⁾ Ceturtā konvencija starp Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm (ĀKK) un Eiropas Ekonomikas Kopienų, parakstīta 1989. gada 15. decembrī Lomē (apstiprināta ar Padomes un Komisijas 1991. gada 25. februāra Lēmumu 91/400/EOTK, EEK par Ceturtās ĀKK un EEK konvencijas noslēgšanu, OV L 229, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar līgumu, kas parakstīts Maurīcijā 1995. gada 4. novembrī (OV 1998, L 156, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Audiencia Provincial de Salamanca (Spānija) 2008. gada 26. maija rīkojumu — Eva Martín Martín/EDP Editores, S.L., kā arī Juan Caballo Bueno

(Lieta C-227/08)

(2008/C 223/32)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Salamanca

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eva Martín Martín

Citi lietas dalībnieki: EDP Editores, S.L. un Juan Caballo Bueno

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 153. pants kopā ar tā 3. un 95. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pantu un Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvu 85/577/EKK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām ⁽¹⁾, it īpaši tās 4. pantu, ir jāinterpretē tā, ka tiesa, kas izskata apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, var pēc savas iniciatīvas atzīt par spēkā neesošu līgumu, kam piemērojama minētā direktīva, ja patērētājs, kas ir atbildētājs, nevienā brīdī ne iebildumu procesā par maksājuma rīkojuma procedūras ierosināšanu, ne tiesvedībā, ne arī apelācijā nav izvirzījis prasījumu par spēkā neesamību?

⁽¹⁾ OV L 372, 31. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Vācija) 2008. gada
28. maija rīkojumu — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main**

(Lieta C-229/08)

(2008/C 223/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Colin Wolf

Atbildētāja: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts likumdevējam vienmēr [bez izņēmuma] ir plaša pilnvaru un rīcības brīvība, īstenojot Direktīvas 2000/78/EK (1) 6. panta 1. punktā paredzēto rīcības brīvību, vai arī šo rīcības brīvību katrā ziņā var ierobežot līdz nepieciešamajai robežai tad, ja runa ir par maksimālā vecuma noteikšanu pieņemšanai darbā, ņemot vērā minimālo darba stāžu līdz vecuma pensijas sasniegšanai atbilstoši Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktam?
- 2) Vai Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nepieciešamība konkrētāzē Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punktā minētā līdzekļa atbilstību un tādējādi ierobežo šā vispārējā regulējuma piemērošanas jomu?
3. a) Vai tas ir likumīgs mērķis Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē, ja darba devējs, nosakot maksimālo vecumu pieņemšanai darbā, īsteno savu interesi, lai darbā pieņemamo ierēdņu aktīvu darba attiecību laiks būtu pēc iespējas ilgāks?
- b) Vai šāda mērķa īstenošana jau tad ir neatbilstīga, ja ar to tiek panākts, ka ierēdņi strādā ilgāk nekā ir nepieciešams, lai iegūtu likumā garantēto minimālo pensiju, ko tie iegūst pēc 5 gadu darba stāža, priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā?
- c) Vai šāda mērķa īstenošana tikai tad ir neatbilstīga, ja ar to tiek panākts, ka ierēdņi strādā ilgāk nekā nepieciešams, pašlaik 19,51 gads, lai nopelnītu likumā garantēto minimālo pensiju, priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā?
4. a) Vai tas ir likumīgs mērķis Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta nozīmē, ja, nosakot pēc iespējas zemu maksimālo vecumu pieņemšanai darbā, tiek panākts, ka darbā pieņemamo ierēdņu kopējais skaits būtu pēc iespējas mazāks, lai pēc iespējas mazāks būtu

arī atsevišķos gadījumos veicamo maksājumu skaits, piemēram, pabalsti nelaimes vai slimības gadījumos (pabalsti arī ģimenes locekļiem)?

- b) Kāda nozīme attiecībā uz iepriekš minēto ir apstāklim, ka, palielinoties [ierēdņu] vecumam, pabalsti sakarā ar nelaimes vai slimības gadījumiem (arī ģimenes locekļiem) ir augstāki nekā gados jaunākiem ierēdņiem, tātad, pieņemot darbā gados vecākus ierēdņus vai ierēdnes šie izdevumi varētu būt lielāki?
 - c) Vai attiecībā uz iepriekš minēto ir nepieciešamas drošas prognozes vai statistika, vai arī ir pietiekami ar vispārējiem varbūtības pieņēmumiem?
- 5 a) Vai tas ir likumīgs mērķis Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta nozīmē, ja darba devējs [ierēdņu] pieņemšanai darbā grib piemērot noteiktu maksimālo vecumu, lai "attiecīgajā profesionālajā karjerā nodrošinātu līdzsvarotu vecuma struktūru"?
- b) Kādas prasības, iespējams, ir jāizpilda apsvērumiem attiecībā uz šādas vecuma struktūras īstenošanu, lai izpildītu attaisnojoša pamatojuma priekšnoteikumus (atbilstība un nepieciešamība, vajadzība)?
6. Vai tas ir likumīgs apsvērums Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta nozīmē, ja darba devējs attiecībā uz maksimālo vecumu pieņemšanai darbā norāda, ka, lai kļūtu par ugunsdzēsības dienesta vidējā personāla ierēdņi, līdz šāda vecuma sasniegšanai tiesiski ir iespējams iegūt ar profesiju saistītos darbā pieņemšanas nosacījumus, apgūstot attiecīgu skolas vai profesionālo izglītību?
7. Pēc kādiem kritērijiem ir jāvērtē, vai minimālais darba stāžs līdz pensijas vecumam ir atbilstīgs vai nepieciešams?
- a) Vai minimālā darba stāža nepieciešamība ir attaisnojama vienīgi kā ekvivalents kvalifikācijas iegūšanai pie darba devēja, ko finansē darba devējs viens pats (tiesības veidot ugunsdzēsības dienesta vidējā personāla profesionālo karjeru), lai, ņemot vērā šādu kvalifikāciju, nodrošinātu atbilstīgu tālāku nodarbinātības laika posmu pie šī darba devēja, tādējādi darbiniekam pamazām atpelnot savas izglītības izmaksas?
 - b) Cik ilgs drīkst būt maksimālais profesionālās izglītības laika posmam sekojošais darba laika posms? Vai tas var pārsniegt 5 gadus; ja var, tad, kādiem nosacījumiem tam, ir jāatbilst?
 - c) Vai minimālā darba laika posma atbilstība un nepieciešamība neatkarīgi no 7. punkta a) apakšpunkta var tikt pamatota, ņemot vērā apsvērumu, ka ierēdņu, kuru vecuma pensiju finansē darba devējs viens pats, prognozējamajam aktīvā darba laika posmam ir jābūt pietiekamam, lai līdz pensijas vecuma sasniegšanai tie nopelnītu likumā garantēto minimālo pensiju, kura pašlaik tiek piešķirta, ja darba stāžs ir 19,51 gadi?

- d) Vai gluži pretēji Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punktam atbilstošs atteikums pieņemt darbā ir pamatojums tikai tad, ja persona tiek pieņemta darbā tādā vecumā, kas, iestājoties paredzamajam pensijas vecumam, novestu pie tā, ka būtu jāmaksā minimālā pensija, lai gan tā vēl nav nopelnīta?
8. a) Vai, lai novērtētu jēdziena pensijas vecuma iestāšanās saskaņā ar Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir jāņem vērā likumā noteiktā vecuma robeža attiecībā uz pensionēšanos, pēc tam saņemot vecuma pensiju, vai arī ir jāņem vērā statistiski konstatētais ierēdņu vai profesionālās grupas vidējais pensionēšanās vecums?
- b) Kādā mērā attiecīgi ir jāņem vērā tas, ka atsevišķiem ierēdņiem tiesisko pensionēšanās vecumu var pagarināt līdz pat diviem gadiem? Vai šis apstāklis rada to, ka darbā pieņemšanas maksimālais vecums tiek attiecīgi pagarināts?
9. Vai, aprēķinot minimālo darba laika posmu, ņemot vērā Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punktu, var ieskaitīt arī vispirms ierēdņa statusā iegūstamo profesionālo izglītību? Vai attiecībā uz iepriekš minēto ir nozīmīgi, vai, iegūstot pensiju, izglītošanās laiks, ir jāņem vērā kā nodarbinātības laiks, par kuru pienākas pensija pilnā apmērā, vai arī izglītošanās laiks ir jāatskaita no laika posma, saistībā ar kuru darba devējs var pieprasīt minimālo darba stāžu saskaņā ar Direktīvas 2000/78/EK 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu?
10. Vai *Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz* [Vispārējs Likums par vienlīdzīgu attieksmi] 15. panta 1. punkta otrā teikuma, 3. punkta regulējums ir saderīgs ar Direktīvas 2000/78/EK 17. pantu?

(¹) OV L 303, 16. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 29. maijā Massimo Giannini iesniedzis par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 12. marta spriedumu lietā T-100/04 (Massimo Giannini/Komisija)

(Lieta C-231/08)

(2008/C 223/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Massimo Giannini (pārstāvji — L. Levi un C. Ronzi, avvocati)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. marta spriedumu lietā T-100/04;
- tā rezultātā apmierināt Pirmās instances tiesā izvirzītos prasītāja prasījumus, proti,
 - atcelt konkursa COM/A/9/01 atlases komisijas lēmumu neiekļaut prasītāju rezerves sarakstā, kas prasītājam paziņots ar 2003. gada 11. jūnija vēstuli, kā arī vajadzības gadījumā atcelt lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja pieteikums pārskatīt lēmumu, kas prasītājam paziņots ar 2003. gada 8. jūlija vēstuli, un atcelt lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība un kas prasītājam paziņots ar 2003. gada 2. decembra vēstuli;
 - atlīdzināt procentus un materiālos zaudējumus, kas novērtēti, pirmkārt, kā starpība starp bezdarba pabalstu, kas saņemts pēc pagaidu darbinieka līguma beigām, un A 7/4 pakāpes ierēdņa algu, un, otrkārt, pēc bezdarba perioda — kā A 7/5 pakāpes ierēdņa atalgojuma summa, atlīdzināt morālo kaitējumu, kas ir novērtēts 1 euro apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus pirmās instances un apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs, pamatojot savu apelācijas sūdzību, būtībā izvirza trīs galvenos pamatus.

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs vispirms pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā esot pārkāpusi tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu un it īpaši tiesības uz laicīgu lietas izskatīšanu. No lietas ierosināšanas Pirmās instances tiesā līdz pārsūdzētā sprieduma pasludināšanai faktiski esot pagājuši četri gadi. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka neviens ārkārtas apstāklis šajā gadījumā neattiecinot tādā ilgumu. Šīs lietas materiāli neesot bijuši nedz sevišķi apjomīgi, nedz juridiski sarežģīti, un process esot bijis patiesi nozīmīgs apelācijas sūdzības iesniedzējam.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Civildienesta noteikumu 4., 27. un 29. pantu un neesot ievērojusi ne dienesta intereses, ne pienākumu ņemt vērā ierēdņu intereses, kas attiecas uz iestādēm saistībā ar to pagaidu darbiniekiem un ierēdņiem. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Pirmās Instances tiesa šajā sakarā esot sajaukusi stāšanos Kopienu civildienestā, izturot vispārēju konkursu, kurā tiek izveidots rezerves saraksts pieņemšanai darbā, ar tādā personu karjeras veidošanu, kuras darbā jau tikušas pieņemtas saskaņā ar Civildienesta noteikumos paredzētiem pārcelšanas amatā un paaugstināšanas mehānismiem.

Visbeidzot, trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs atsaucas uz to, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā pienākumu pamatot spriedumus, nediskriminācijas un tiesību uz aizstāvību principus, kā arī sagrozījusi tās vērtējumam iesniegtos pierādījumus. Šis pēdējais pamats ir sadalīts trīs daļās.

Trešā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi ne nediskriminācijas principu, ne pienākumu norādīt pamatojumu un pierādījumu sniegšanas noteikumus, atzīdama, ka dažu konkursa pretendentu zināšanas par dokumentu, kas bija rakstiskā pārbauījuma pamatā, neietverot nediskriminācijas principa pārkāpumu, un nenoteikdama atbildētājam pienākumu iesniegt konkrētus pierādījumus par diskriminācijas neesamību saistībā ar šo apstākli.

Šī pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza nediskriminācijas principa pārkāpumu un Pirmās instances tiesas vērtējumam iesniegto pierādījumu sagrozīšanu, jo tā esot uzskatījusi, ka atlases komisijas sastāvs esot bijis pietiekami stabils, lai nodrošinātu pretendentu objektīvu salīdzināšanu un novērtēšanu, lai gan lietas materiāli turpretī liecinot par pietiekamas stabilitātes neesamību šīs komisijas sastāvā un par to, ka atbildētāja Pirmās instances tiesai nav darījusi zināmus vairākus būtiskus faktiskus apstākļus.

Visbeidzot, šī pamata trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ir atkārtoti pārkāpts nediskriminācijas princips un pierādījumu sniegšanas noteikumus, kā arī tiesības uz aizstāvību, kas ir saistītas ar Pirmās instances tiesas secinājumiem par atlases komisijas locekļu objektivitāti.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Landesgerichts Ried im Innkreis (Austrija) 2008. gada 2. jūnija rīkojumu — Kriminālprocess pret Roland Langer

(Lieta C-235/08)

(2008/C 223/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgerichts Ried im Innkreis

Lietas dalībnieks pamata procesā

Roland Langer

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL (Eiropas Kopienas dibināšanas līgums 1997. gada 2. oktobra redakcijā, kas pēdējo reizi grozīta, Bulgārijas Republikai un Rumānijas Republikai pievienojoties Eiropas Savienībai 2005. gada 25. aprīlī, OV L 157/11) 43. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tiesību normas, kuras paredz, ka rīkot azartspēles kazino var tikai sabiedrības, kas reģistrētas šajā dalībvalstī akciju sabiedrības formā, tātad liek dibināt vai iegādāties šajā dalībvalstī esošu kapitālsabiedrību?
- 2) Vai EKL 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir noteiktu azartspēļu, kā piemēram, azartspēļu kazino, monopols valsts teritorijā, ja attiecīgajā dalībvalstī kopumā nepastāv saskanīga un sistemātiska azartspēļu ierobežošanas politika, jo azartspēļu — kā piemēram, sporta derību un loteriju — rīkotāji, kas ir ieguvuši koncesiju valsts teritorijā, mudina piedalīties azartspēlēs un tās reklamē (televīzijā, laikrakstos, žurnālos), turklāt reklāma notiek pat tā, ka neilgi pirms loto izlozes tiek piedāvāts izpirkt loterijas biļeti ("TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück" [Veiksmi! — Tici veiksmei])?
- 3) Vai EKL 43. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tiesību norma, saskaņā ar kuru visas valsts tiesiskajā regulējumā azartspēļu jomā paredzētās koncesijas azartspēlēm un kazino tiek piešķirtas uz 15 gadiem, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, izslēdzot iespēju pieteikties konkursā (šai dalībvalstij nepiederošiem) dalībniekiem no Kopienas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2008. gada 4. jūnija rīkojumu — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften

(Lieta C-242/08)

(2008/C 223/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Swiss Re Germany Holding GmbH*

Atbildētājs: *Finanzamt München für Körperschaften*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem ⁽¹⁾, 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta piektais ievilkums un 13. panta B daļas a) punkts un d) punkta 2. un 3. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvības pārpaldošināšanas līgumu nodošana, samaksājot pirkuma cenu, pamatojoties uz kuru līgumu ieguvējs ar apdrošināšanas ņēmēju piekrišanu pārņem līdzšinējā apdrošinātāja veikto, no nodokļiem atbrīvoto pārpaldošināšanas darbību un turpmāk līdzšinējā apdrošinātāja vietā sniedz apdrošināšanas ņēmējiem no nodokļa atbrīvotus pārpaldošināšanas pakalpojumus, ir jāuzskata:

- a) par apdrošināšanas vai banku darījumu Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta piektā ievilkuma nozīmē vai
 - b) par pārpaldošināšanas darījumu Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 13. panta B daļas a) punkta nozīmē, vai arī
 - c) par darījumu, kuru būtībā veido, pirmkārt, no nodokļa atbrīvotas saistības pārņemšana, un, otrkārt, no nodokļa atbrīvots darījums ar prasījuma tiesībām, saskaņā ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 13. panta B daļas d) punkta 2. un 3. apakšpunktu?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu atšķiras, ja atlīdzību par [līgumu portfela] nodošanu nemaksā [tiesību] ieguvējs, bet gan līdzšinējais apdrošinātājs?
- 3) Ja atbilde uz pirmā jautājuma a), b) un c) punktu ir noliedzīga, vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 13. panta B daļas c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka
- dzīvības pārpaldošināšanas līgumu nodošana par atlīdzību ir piegāde un
 - piemērojot Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 13. panta B daļas c) punktu, diferencēšana nav jāveic pēc tā, vai no nodokļa atbrīvoto darbību vieta atrodas piegādes dalībvalstī vai citā dalībvalstī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Finanzgericht Köln* (Vācija) 2008. gada 9. jūnija rīkojumu — *Gaz de France — Berliner Investissement SA/Bundeszentralamt für Steuern*

(Lieta C-247/08)

(2008/C 223/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Köln

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Gaz de France — Berliner Investissement SA*

Atbildētāja: *Bundeszentralamt für Steuern*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs ⁽¹⁾ 2. panta a) apakšpunkts, lasot kopā ar tās pielikuma f) punktu, ir interpretējams tādējādi, ka arī Francijas sabiedrību, kuras juridiskā forma ir “*société par actions simplifiée*” jau pirms 2005. gada varēja uzskatīt par “dalībvalsts sabiedrību” šīs direktīvas izpratnē un tādējādi tai saskaņā ar Direktīvas 90/435/EEK 5. panta 1. punktu pienākas atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par peļņu, ko tās Vācijas meitas sabiedrība ir sadalījusi 1999. gadā?

2) Gadījumā, ja uz 1. jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi:

Vai Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs 2. panta a) apakšpunkts, lasot kopā ar tās pielikuma f) punktu šajā sakarā nav pretrunā ar EKL 43. un 48. pantu vai EKL 56. panta 1. punktu un 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu, jo, lasot to kopā ar Direktīvas 90/435/EEK 5. panta 1. punktu, sadalot peļņu, atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākuma gūšanas vietā ir paredzēts Francijas mātes sabiedrībām, kuru juridiskā forma ir *société anonyme*, *société en commandite par actions* vai *société à responsabilité limitée*, bet ne mātes sabiedrībai, kura ir *société par actions simplifiée*?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽¹⁾ OV L 225, 6. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 10. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Belģijas Karaliste**(Lieta C-250/08)**

(2008/C 223/38)

*Tiesvedības valoda — holandiešu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un P. van Nuffel)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka Belģijas Karaliste nav izpildījusi EK līguma 18., 43. un 56. pantā, kā arī EEZ nolīguma 31. un 40. pantā paredzētos pienākumus, jo Flandrijas reģionā, aprēķinot nodokļa priekšrocību saistībā ar nekustamā īpašuma, kas paredzēts kā pamata dzīvesvieta, iegādi, iepriekš, iegādājoties pamata dzīvesvietu, samaksātā reģistrācijas nodeva tiek ņemta vērā tikai tad, ja tā atrodas Flandrijas reģionā un netiek ņemta vērā, ja tā ir kādā citā dalībvalstī, kas nav Belģija, vai EBTA dalībvalstī;

— piespriet Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Belģijas tiesiskais regulējums par Flandrijas reģionā spēkā esošajām reģistrācijas nodevām paredz reģistrācijas nodevu samazinājumu, iegādājoties pamata dzīvesvietu Flandrijas reģionā, reģistrācijas nodevu, kas samaksātas, iepriekš iegādājoties pamata dzīvesvietu Flandrijas reģionā, apmērā, ar nosacījumu, ka iepriekšējā pamata dzīvesvieta šajā pašā laikposmā tiek pārdota. Komisija uzskata, ka šis tiesiskais regulējums piešķir nodokļu priekšrocību, visam [pārējam] esot turklāt vienādam, personām, kas pārceļas Flandrijas reģiona iekšienē, priekšrocību, kas netiek piešķirta personām, kuras pārceļas uz Flandrijas reģionu no dalībvalsts, kas nav Belģija. Komisija uzskata, ka šis tiesiskais regulējums ir diskriminējošs attiecībā pret Savienības pilsoņiem, kas bauda pārvietošanās brīvību, un attiecībā pret pilsoņiem, kas bauda uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, un ka tas ir šķērslis kapitāla no dalībvalstīm, kas nav Belģija, ieguldīšanai nekustamajā īpašumā Flandrijas reģionā, ka līdz ar to šis tiesiskais regulējums principā ir pretrunā attiecīgi EK līguma 18. un 43. pantam un EEZ nolīguma 31. pantam, EK līguma 56. pantam un EEZ nolīguma 40. pantam. Komisija uzskata, ka nekādi primāri vispārējo interešu apsvērumi nevar pamatot šādu Līguma pārkāpumus. Turklāt atbildētāja turklāt nevar

atsaukties uz vajadzību nodrošināt nodokļu režīma saskaņotību, ņemot vērā to, ka runa ir par divām atšķirīgām nodokļu situācijām, ko regulē tikai to attiecīgās normas.

Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika**(Lieta C-253/08)**

(2008/C 223/39)

*Tiesvedības valoda — portugāļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — N. Yerell un M. Telles Romão)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/22/EK ⁽¹⁾ par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Portugāles Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2007. gada 1. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 102, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Nīderlandes Karaliste**(Lieta C-255/08)**

(2008/C 223/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. van Beek un J.-B. Laiguelot)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka Nīderlandes Karaliste, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK ⁽¹⁾ par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Direktīvu 97/11/EK ⁽²⁾ un 2003/35/EK ⁽³⁾, 4. panta 2. un 3. punkta kopsakarā ar II un III pielikumu prasības, nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Saskaņā ar EKL 249. panta trešo daļu direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, ļaujot valstu kompetentajām iestādēm noteikt [to īstenošanas] formas un metodes.
2. Dalībvalstīm tomēr ir pienākums veikt pasākumus, kas vajadzīgi direktīvu transponēšanai valsts tiesībās noteiktajā termiņā, un nekavējoties informēt par to Komisiju.
3. Šajā gadījumā Direktīvas 97/11/EK 3. panta 1. punkts nosaka, ka dalībvalstis ievieš normatīvus un administratīvos aktus, lai izpildītu šo direktīvu vēlākais līdz 1999. gada 14. martam un par to nekavējoties informē Komisiju.
4. Pamatojoties uz iepriekšējiem apsvērumiem, Komisija konstatē, ka Nīderlande līdz pat šim brīdim nav veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai transponētu Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 97/11 un Direktīvu 2003/35, 4. panta 2. un 3. punktu kopsakarā ar II un III pielikumu, jo nav

piemērojusi visus direktīvas III pielikumā esošos kritērijus visiem Direktīvas II pielikumā minētajiem projektiem.

⁽¹⁾ OV L 175, 40. lpp

⁽²⁾ OV L 73, 5. lpp.

⁽³⁾ OV L 156, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) 2008. gada 18. jūnija rīkojumu — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. en Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Lieta C-258/08)

(2008/C 223/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. en Ladbrokes International Ltd.

Atbildētājs: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai uz aizraušanās ar azartspēlēm kontroli orientēta, ierobežojoša valsts azartspēļu politika, kas patiesi veicina to, ka ar attiecīgo valsts regulējumu noteiktie mērķi, proti, spēļu atkarības ierobežošana un krāpšanas novēršana, tiek sasniegti tādā veidā, ka, pateicoties azartspēļu regulētajam piedāvājumam, spēļu apjoms paliek (daudz) ierobežotāks nekā tas būtu bez valsts regulēšanas sistēmas, atbilst Eiropas Kopienų Tiesas judikatūrā, it īpaši 2003. gada 6. novembra spriedumā lietā C-243/01 *Gambelli (Recueil, I-13031. lpp.)* formulēto priekšnosacījumu, ka ar derībām saistītas darbības tiek ierobežotas saskaņotā un sistemātiskā veidā arī tad, ja atļaujas īpašniekam/īpašniekiem ir atļauts savu azartspēļu piedāvājumu padarīt atraktīvu ar jaunu azartspēļu ieviešanu, ar reklāmu pievēršot plašas sabiedrības uzmanību savam piedāvājumam un tādā veidā atturot (potenciālos) spēlētājus no azartspēļu nelegālā piedāvājuma (skat. Tiesas 2007. gada 6. marta spriedumu apvienotajā lietās C-338/04, C-359/04 un C-360/04 *Placanica u.c. (Krājums, I-1891. lpp., 55. punkta beigās)*?

2. a Pieņemot, ka azartspēļu politikas valsts tiesiskais regulējums atbilst EKL 49. pantam, valsts tiesnesim attiecībā uz tā piemērošanu konkrētā gadījumā tad būtu vienmēr jāpārbauda, vai klasificētais pasākums, piemēram, rīkojums, šeit pieejamā interneta mājas lapas programmatūra attiecīgās dalībvalsts rezidentiem var padarīt nepieejamu dalību tajā piedāvātajām azartspēlēm konkrētajos apstākļos un atbilst arī priekšnosacījumam, ka patiesi atbilst valsts tiesiskā regulējuma pamatojumam izvirzītajiem mērķiem, un vai no šī regulējuma un tā piemērošanas izrietošais pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums, ņemot vērā šos mērķus, nav nesamērīgs?
2. b Vai, atbildot uz 2. a jautājumu, izšķiroša nozīme ir tam, vai attiecīgo pasākumu ierosina un uzliek nevis valsts iestāde valsts tiesiskā regulējuma piemērošanas ietvaros, bet gan civilprocesa ietvaros, kad azartspēļu rīkotājs, kurš darbojas ar nepieciešamo atļauju, pieprasa uz civiltiesību pamata klasificēt pasākumu, kas ir pret viņu vērsta neatļauta darbība, jo pretējā puse procesā neievēro attiecīgo valsts tiesisko regulējumu un tādā veidā gūst negodīgu pārsvaru pār lietas dalībnieku, kam ir darbības veikšanai nepieciešamā atļauja?
3. Vai EKL 49. pants ir interpretējams tādējādi, ka šī nosacījuma piemērošanas rezultātā kādas dalībvalsts atbildīgā valsts iestāde, pamatojoties uz šajā dalībvalstī pastāvošo slēgto atļauju sistēmu azartspēļu pakalpojuma piedāvāšanai, nevar aizliegt to, ka pakalpojuma sniedzējs, kam citā dalībvalstī jau ir izdota atļauja šo pakalpojumu sniegšanai internetā, šos pakalpojumus ar interneta starpniecību sniedz arī pirmajā dalībvalstī?

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 24. jūnijā iesniedzis Christos Michail par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-486/04 Michail/Komisija

(Lieta C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Christos Michail (pārstāvis — C. Meidanis, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- tiktāl, ciktāl vajadzīgs, atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-486/04;
- atbilstoši izlemt jautājumu par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas sūdzības pamatojumā izvirza trīs pamatus.

Pirmajā pamatā viņš apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Kopienų tiesības un nav izpildījusi pienākumu spriedumā norādīt pamatojumu tiktāl, ciktāl tā pārsūdzētajā spriedumā ir atzinusi, ka Komisija ir veicinājusi to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir sajuties kā morālas vajāšanas upuris Civildienesta noteikumu 12.a panta izpratnē, bet tā tomēr prasību ir noraidījusi kā nepamatotu.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs Pirmās instances tiesai pārmet, ka tā ir sagrozījusi tajā izvērtējamās faktus, it īpaši tāpēc, ka tā tos ir izskatījusi atsevišķi, nevis kopsakarā, un ir pieļāvusi vairākas kļūdas šo faktu juridiskajā kvalifikācijā.

Visbeidzot, trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs kritizē Pirmās instances tiesas lēmumu neprecizitātes dēļ kā nepieņemamus noraidīt vairākus pamatus, ko viņš bija izvirzījis sava prasības pieteikuma pamatojumā, it īpaši par Civildienesta noteikumu 21.a, 22.a un 22.b panta, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu pārkāpumiem. Sadalot viņa prasības pieteikumu vairākās daļās, Pirmās instances tiesa esot faktiski sagrozījusi tā mērķa un struktūras būtību.

Prasība, kas celta 2008. gada 24. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-271/08)

(2008/C 223/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Wilms un D. Kukovec)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- Tiesai konstatēt, ka, pašvaldību iestādēm un uzņēmumiem ar vairāk kā 1 218 nodarbinātajiem piešķirot pakalpojumu līgumus par profesionālo vecuma aprūpi tieši, neuzsākot publisko iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru Eiropas mērogā, *TV-EUmw/VKA* 6. panta nosauktajām iestādēm un uzņēmumiem, Vācijas Federatīvā Republika līdz 2006. gada 31. janvārim ir pārkāpusi Direktīvas 92/50/EEK ⁽¹⁾ 8. pantu, skatītu kopā ar III–VI sadaļu, un kopš 2006. gada 1. februāra ir pārkāpusi Direktīvas 2004/18/EK ⁽²⁾ 20. pantu, skatītu kopā ar 23.–55. pantu,
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vācija darbinieki varēja prasīt no saviem darba devējiem, lai no viņiem nākotnē maksājamās atlīdzības līdz 4 % no attiecīgās maksimālās iemaksas [*Beitragsbemessungsgrenze*] vispārējā vecuma pensiju apdrošināšanā, tiktu izmantoti profesionālajā vecuma aprūpē, atskaitot tās tieši no bruto algas [*Entgeltumwandlung*]. Saskaņā ar darba koplīgumu par atskaitījumiem no bruto algas pašvaldību dienesta darbiniekiem (turpmāk tekstā — “Darba koplīgums”) atskaitījumi ir jāveic pašvaldības iestādēm vai, attiecīgi, uzņēmumiem. Atskaitījumi ir jāizdara, izmantojot publiskās papildu apdrošināšanas iestādes vai, attiecīgi, krājkašu finanšu grupu uzņēmumus vai arī pašvaldību apdrošinātājus. Pašvaldības iestādes vai, attiecīgi, uzņēmumi parasti noslēdza grupu apdrošināšanas līgumus visiem darbiniekiem, kuros bija ietverta vienošanās par atskaitījumiem no bruto algas ar iepriekš minētajām iestādēm.

Komisija ir noskaidrojusi, ka pašvaldības iestādes vai, attiecīgi, uzņēmumi šos profesionālās vecuma aprūpes pakalpojumu līgumus piešķir tieši, neuzsākot publisko iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru Eiropas mērogā, Darba koplīgumā minētajām iestādēm un uzņēmumiem.

Profesionālās vecuma aprūpes pakalpojumi ir ietverti Direktīvas 92/50/EEK I A pielikuma 6. kategorijā vai, attiecīgi, kopš 2006. gada 1. februāra Direktīvas 2004/18/EK II pielikuma A daļā. Tie ir apdrošināšanas un pensiju fondu pakalpojumi, kuri nav uzskatāmi par likumisko sociālo apdrošināšanu. Tātad aplūkojamie, pašvaldības iestāžu — tātad publisku līgumslēdzēju iestāžu — piešķirtie līgumi ir peļņas nolūkos noslēgti rakstiski publisko iepirkumu līgumi minētās direktīvas nozīmē. Turklāt no judikatūras izriet, ka Direktīvas 92/50/EEK 1. panta a) punkts neizšķir iepirkumu, kuru izdara publiska līgumslēdzējietāde, lai izpildītu uzdevumus sabiedrības interesēs, un tādus, kuri nav saistīti ar šādiem uzdevumiem. Tādēļ Tiesa ir noraidījusi līgumslēdzējietādes funkcionālo īpašību koncepciju. Tādējādi nevar piekrist Vācijas iestāžu iebildumam, ka pašvaldības iestādes vai, attiecīgi, uzņēmumi saistībā ar profesionālo vecuma

aprūpi funkcionāli nav publiskas līgumslēdzējietādes publisko iepirkumu tiesību nozīmē.

Turpinājumā Komisija uzskata, ka aplūkojamie iepirkumi būtiskā mērā pārsniedz noteikto minimālo robežu. Pretēji prasītājas uzskatam, šie aprēķini nav jāizdara, pamatojoties uz katru atsevišķo līgumu. Drīzāk nozīme ir pamatlīguma ilgumam, jo publisko iepirkumu priekšmets Kopienu publiskā iepirkuma tiesību nozīmē nav atsevišķas vienošanās starp darbinieku un darba devēju. Saskaņā ar to pamatlīguma vērtība, kas ir jāņem vērā, atbilst aprēķinātajai visas pamatlīguma darbības laikā plānoto iepirkumu kopējai vērtībai, atskaitot pievienotās vērtības nodokli. Saskaņā ar Komisijas aprēķiniem vismaz 110 Vācijas Federatīvās Republikas pilsētas pārsniedz minimālo robežu.

Tādējādi pašvaldību iestādēm un uzņēmumiem profesionālās vecuma aprūpes pakalpojumu līgumi bija nevis tieši jāpiešķir darba koplīgumā minētajām iestādēm un uzņēmumiem, bet gan vispirms jāuzsāk publisko iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra Eiropas mērogā. Šo secinājumu negroza arī tas, ka atskaitīšana no darba atlīdzības ir regulēta darba koplīgumā. Pirmkārt, Tiesas judikatūrā ir viennozīmīgi noteikts, ka Kopienas tiesības neparedz vispārēju darba koplīgumu autonomiju, un, otrkārt, Komisija nav konstatējusi, ka, izpildot publiskajai līgumslēdzējietādei noteiktos likumiskos publiskā iepirkuma procedūras pienākumus, tiktu nepieļaujami ierobežota Vācijas Pamatlikumā [*Grundgesetz*] nostiprinātā darba koplīgumu autonomija.

⁽¹⁾ OV L 209, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 24. jūnijā — Eiropas Kopienas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-275/08)

(2008/C 223/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — G. Wilms un D. Kukovec)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka sakarā ar to, ka Bādenes-Virtemburgas par datu apstrādi atbildīgā iestāde ir piešķirusi datorprogrammu piegādes un uzturēšanas līguma slēgšanas tiesības, neizsludinot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā Eiropas līmenī, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Padomes 1993. gada 14. jūnija ⁽¹⁾ Direktīvas 93/36/EEK 6. un 9. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz līgumu, kas noslēgts starp Bādenes-Virtemburgas par datu apstrādi atbildīgo iestādi un par Bavārijas vietējo pārvaldes iestāžu datu apstrādi atbildīgo iestādi (AKDB) ar mērķi iegādāties datorprogrammu transportlīdzekļu reģistrācijai. Komisija norāda, ka attiecīgā līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas, neizsludinot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, un tās tika piešķirtas sarunu procedūrā, kuras laikā apspriešanās notika vienīgi ar AKDB.

Komisija uzskata — tam, ka šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršana Vācijā jau ir tikusi pārsūdzēta atbilstoši Direktīvai 89/665/EEK, nav nekādas nozīmes, konstatējot Vācijas Federatīvās Republikas pieļauto līguma pārkāpumu, jo starp iepriekš minēto prasību, kas celta valsts tiesā, un prasību sakarā ar pienākumu neizpildi saskaņā ar EKL 226. pantu pastāv būtiskas atšķirības gan attiecībā uz abu šo procedūru mērķiem, gan lietas dalībniekiem un minēto procedūru norisi.

Attiecīgais līgums ir uzskatāms par piegādes publiskā iepirkuma līgumu Direktīvas 93/36/EEK 1. panta a) punkta izpratnē. Tā summa ir aptuveni 1 miljons euro un līdz ar to tas ievērojami pārsniedz šajā direktīvā noteikto robežvērtību. Par datu apstrādi atbildīgā iestāde ir publisko tiesību juridiska persona, kas tikusi izveidota ar īpašu ar vispārējām interesēm saistītu mērķi koordinēt un veikt valsts pārvaldes iestāžu datu elektronisko apstrādi. To galvenokārt uzrauga Bādenes-Virtemburgas federālās zemes iestādes, kas ieceļ vairāk nekā pusi tās administratīvās padomes locekļu. Līdz ar to runa ir par līgumslēdzējiestādi Direktīvas 93/36/EEK 1. panta b) punkta izpratnē, kurai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanā saskaņā ar šo direktīvu ir jāņem vērā tajā paredzētā procedūra. Tam apstāklim, ka par datu apstrādi atbildīgā iestāde, kā arī AKDB ir publisko tiesību juridiskās personas, Direktīvas 93/36/EEK piemērošanā nav nekādas nozīmes.

Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju nepastāv nekādi faktiskie apstākļi, kas varētu pamatot atvērtas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras piemērošanu, kas norisinās, piemēram, sarunu procedūras veidā, bez iepriekšēja paziņojuma par publisko iepirkumu izsludināšanas. Atbilstoši Tiesas judikatūrai sarunu procedūrai ir izņēmuma raksturs un tādēļ to var piemērot vienīgi "konkrēti noteiktos gadījumos". Pienākums

pierādīt šādu izņēmuma apstākļu esamību ir dalībvalstij, kas uz tiem atsaucas. Tomēr, tā kā atbildētāja šajā lietā nav izpildījusi šo pierādīšanas pienākumu, Komisijai nācās secināt, ka Vācijas Federatīvā Republika, noslēdzot attiecīgo līgumu bez uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā Eiropas līmenī izsludināšanas, ir pārkāpusi Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu [slēgšanas tiesību] piešķiršanas procedūras, 6. un 9. pantu.

⁽¹⁾ OV 1993 L 199, 1 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid* (Spānija) 2008. gada 26. jūnija rīkojumu — *Francisco Vicente Pereda/Madrid Movilidad S.A.*

(Lieta C-277/08)

(2008/C 223/45)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Francisco Vicente Pereda*

Atbildētājs: *Madrid Movilidad S.A.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, ja atvaļinājuma laikposms, kas fiksēts uzņēmuma atvaļinājumu plānošanas grafikā, laika ziņā sakrīt ar īslaicīgu darba nespēju, ko izraisījis negadījums darbā, kas noticis pirms šī atvaļinājuma laikposma sākuma dienas, attiecīgajam darba ņēmējam, līdzko viņš atgriežas darbā, ir tiesības izmantot atvaļinājumu laikā, kas atšķiras no sākotnēji piešķirtā, neatkarīgi no tā, vai ir beidzies tam atbilstošais kalendārais gads?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Oberster Gerichtshof* (Austrija) 2008. gada 26. jūnija rīkojumu — *Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni un trekking.at Reisen GmbH*

(Lieta C-278/08)

(2008/C 223/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH*

Atbildētāji: *Günter Guni un trekking.at Reisen GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (⁽¹⁾), 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīme tiek izmantota veidā, kāds ir atļauts tikai preču zīmes īpašniekam, ja preču zīme vai līdzīgs apzīmējums (piemēram, vārdiskas un grafiskas preču zīmes vārdiskā sastāvdaļa) meklētājprogrammā tiek reģistrēta kā atslēgvārds un līdz ar to, ievadot meklētājā preču zīmi vai tai līdzīgo apzīmējumu kā atslēgvārdu, ekrānā parādās identisku vai līdzīgu preču vai pakalpojumu reklāma?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:
 - A) Vai preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības tiek pārkāptas, ja meklējamais vārds, kas ir identisks preču zīmei, tiek izmantots identisku preču vai pakalpojumu reklamēšanai, neatkarīgi no tā, vai izvietotā reklāma parādās atlases rezultātos vai no tiem telpiski nodalītā reklāmas laukā un vai tā apzīmēta kā “sponsorēta norāde”?
 - B) Vai apzīmējuma, kas ir identisks preču zīmei, izmantošana attiecībā uz līdzīgām precēm vai pakalpojumiem vai arī apzīmējuma, kas ir līdzīgs preču zīmei, izmantošana attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem nerada sajaukšanas iespēju, ja reklāma tiek apzīmēta kā “sponsorēta norāde” un/vai parādās nevis atlases rezultātos, bet gan no tiem telpiski nodalītā reklāmas laukā?

(⁽¹⁾) OV 1989, L 40, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 25. jūnijā iesniedzusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-233/04 *Nīderlandes Karaliste, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Kopienu Komisija*

(Lieta C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *H. Van Vliet, K. Gross un C. Urraca Gaviedes*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Nīderlandes Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— Pamatā:

- a) atcelt apstrīdēto spriedumu;
- b) atzīt par nepieņemamu prasību atcelt lēmumu un
- c) piespriest *Nīderlandes Karalistei* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienu tiesā;

— Pakārtoti:

- a) atcelt apstrīdēto spriedumu;
- b) noraidīt prasību atcelt lēmumu un
- c) piespriest *Nīderlandes Karalistei* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienu tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

— Pirmā Komisijas izvirzītā pamata mērķis ir pierādīt, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini atzina par pieņemamu *Nīderlandes Karalistes* celto prasību.

Komisija uzskata, ka no Tiesas judikatūras un it īpaši no Tiesas rīkojuma lietā C-164/02 izriet, ka dalībvalsts nevar lūgt atcelt Komisijas lēmumu, kurā Komisija atzīst par sadarbīgu ar kopējo tirgu šīs dalībvalsts paziņotu atbalsta pasākumu.

- Otrais izvirzītais pamats (pakārtoti) attiecas uz faktu, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini secināja, ka apstrīdētais pasākums nebija selektīvs, proti, ka tas nedeva priekšroku konkrētiem uzņēmumiem EKL 87. panta 1. punkta izpratnē. Komisija apgalvo arī, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini secināja, ka, pat ja pats pasākums būtu selektīvs, tas tomēr nebija atbalsta pasākums, ņemot vērā tā mērķi un ņemot vērā to, ka šī pasākuma pamatojums rodams režīma vispārējā raksturā un sistēmā.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 26. jūnijā iesniedzis Deutsche Telekom AG par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-271/03 Deutsche Telekom/Komisija

(Lieta C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Deutsche Telekom AG (pārstāvji — U. Quack, Rechtsanwalt, S. Ohlhoff, Rechtsanwalt, M. Hutschneider, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienų Komisija, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, pirms tam Tropolys NRW GmbH, pirms tam CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, pirms tam KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, pirms tam tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, pirms tam VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-271/03;
- atcelt Komisijas 2003. gada 21. maija Lēmumu 2003/707/EK (¹), kas publicēts ar atsauci C(2003)1536, galīgā redakcija;
- pakārtoti, saskaņā ar Tiesas neierobežoto kompetenci samazināt naudas sodu, kas Deutsche Telekom AG uzlikts apstrīdētā Komisijas lēmuma 3. pantā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda šādus pamatus savas apelācijas sūdzības par iepriekš minēto Pirmās instances tiesas spriedumu atbalstam.

Spriedums pārkāpj EKL 82. pantu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu, ņemot vērā to, ka šajā lietā nebija objektīvi pārmetams minētā noteikuma pārkāpums un ka apelācijas sūdzības iesniedzējas vaina netika pierādīta. Spriedumā tiesībās noteiktajā veidā nav ņemtas vērā atkārtotās pārbaudes par apgalvoto tarifu šķēru efektu, ko veikusi *Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post* (Telekomunikāciju un pasta regulatora iestāde, turpmāk tekstā — “RegTP”), kura tolaik bija Vācijas regulatora iestāde, kuras kompetencē bija apelācijas sūdzības iesniedzēja. RegTP atkārtoti pārbaudīja tarifu šķēru efekta esamību attiecībā uz neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai un nonāca pie secinājuma, ka šāda efekta nebija. Šādā situācijā regulētā uzņēmuma atbildību attiecībā uz tirgus struktūru aizstāj un ierobežo kompetentās regulatora iestādes atbildība. ņemot vērā regulatora iestādes lēmumu, apelācijas sūdzības iesniedzējai bija tiesības vadīties no principa, ka tās rīcība nebija pret konkurenci vērsta. Pieņēmums, ka, palielinot tās ADSL tarifus, apelācijas sūdzības iesniedzēja varēja samazināt apgalvoto tarifu šķēru efektu, ir pretrunā Pirmās instances tiesas apgalvojumam, ka “savstarpējā subsidēšana” starp dažādiem tirgiem nav ņemama vērā, pārbaudot tarifu šķēru efekta esamību. Turklāt Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, neievērojot faktu, ka Komisija nebija pārbaudījusi, vai ADSL tarifu palielinājums katrā ziņā būtu samazinājis apgalvoto tarifu šķēru efektu.

Spriedums pārkāpj arī EKL 82. pantu, tādējādi, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini pārbaudīja šī noteikuma būtisko nosacījumu izpildi. Šajā lietā tarifu šķēru efekta analīze *a priori* nebija piemērota, lai pierādītu ļaunprātīgas rīcības esamību. Ja (kā tas ir šajā lietā) starppakalpojumu tarifus obligātā kārtā nosaka kompetentā regulatora iestāde, šī analīze būtu varējusi novest pat pie pret konkurenci vērštiem rezultātiem.

Šajā sakarā Pirmās instances tiesas pārkāpa arī savu pienākumu pamatot spriedumu.

Attiecībā uz Komisijas izmantoto metodi tarifa šķēru efekta pārbaudei apstrīdētais spriedums ir kļūdainš arī vairākos svarīgos aspektos. Pirmkārt, tādēļ, ka izmantotais “As-Efficient-Competitor-Test” (tikpat efektīva konkurenta kritērijs), ko Pirmās instances tiesa uzskatīja par vienīgo vispārēji derīgo kritēriju, uz ko bija vērts pamatoties, katrā ziņā nav atbilstošs, ja tirgū dominējošs uzņēmums un tā konkurenti veic (kā šajā lietā) savu darbību reglamentētos un būtiski atšķirīgos apstākļos. Otrkārt, tādēļ, ka tarifu šķēru efekta analīzē ņem vērā tikai pieslēguma tarifus, lai gan citu telekomunikāciju pakalpojumu tarifi, kas balstīti uz starppakalpojumiem (tostarp saziņas), netiek ņemti vērā. Arī sprieduma konstatējumos par apgalvoto tarifu šķēru efektu ir vairākas tiesību kļūdas un Pirmās instances tiesa nepārbauda cēlonisko sakarību starp apgalvoto tarifu šķēru efektu un tās konstatējumiem attiecībā uz tirgus struktūru.

Vispirms, Pirmās instances tiesa savā spriedumā neievēro EKL 253. panta noteiktās prasības attiecībā uz Komisijas lēmumu pamatošanu.

Visbeidzot, Pirmās instances tiesa ir arī kļūdaini piemērojusi Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu, neapstrīdot Komisijas veiktā naudas soda aprēķinu, lai gan Komisija kļūdaini atkāpās no principa par smaga pārkāpuma esamību, tā netika pienācīgi ņēmusi vērā tarifu regulēšanu apelācijas sūdzības iesniedzējas nozarē un ka tai turklāt bija tiesības uzlikt simbolisku naudas sodu. Tādējādi Pirmās instances tiesa nav juridiski pareizi ņēmusi vērā visus būtiskos faktus un juridiski pienācīgi pārbaudījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītos argumentus, lai panāktu naudas soda atcelšanu vai samazinājumu.

(¹) OV L 263, 9. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 27. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-283/08)

(2008/C 223/49)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Roels un W. Wils)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK (¹), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), prasības, vai katrā ziņā nedarot tos zināmus Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2007. gada 12. jūnijā.

(¹) OV L 149, 22. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 27. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-284/08)

(2008/C 223/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Roels un W. Wils)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (¹), prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi direktīvā paredzētos pienākumus Gibraltāra teritorijā;

— piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2007. gada 12. jūnijā.

(¹) OV L 149, 22. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika**(Lieta C-286/08)**

(2008/C 223/51)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Patakia un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, saprātīgā termiņā neizstrādājot un nepieņemot bīstamo atkritumu apsaimniekošanas plānu atbilstoši attiecīgo Kopienų tiesību aktu prasībām un neizveidojot integrētu un pietiekamu bīstamo atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu, kas ļauj tos apglabāt, izmantojot vispiemērotākās metodes, lai garantētu augstu vides un sabiedrības veselības aizsardzības pakāpi, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 91/689/EEK ⁽¹⁾ par bīstamajiem atkritumiem 1. panta 2. punktā un 6. pantā un Direktīvas 2006/12/EK ⁽²⁾ (ar ko tika aizstāta Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/156/EEK) 5. panta 1. un 2. punktā un 7. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai saistībā ar bīstamo atkritumu apsaimniekošanu nodrošinātu, ka tiek ievērots Direktīvas 2006/12/EK (ar ko tika aizstāta Direktīva 75/442/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/156/EEK) 4. un 8. pants, kā arī Direktīvas 99/31/EK ⁽³⁾ par atkritumu poligoniem 3. panta 1. punkts, 6., 7., 8., 9., 13. un 14. pants, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem 1. panta 2. punktā un Direktīvas 2006/12/EK (ar ko tika aizstāta Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/156/EK) 4. un 8. pantā paredzētos pienākumus, kā arī Direktīvas 99/31/EK par atkritumu poligoniem 3. panta 1. punktā, 6., 7., 8., 9., 13. un 14. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pārbaudījusi Grieķijas Republikas paziņotos tiesību aktu noteikumus par bīstamo atkritumu apsaimniekošanu un it īpaši valsts atkritumu apglabāšanas plānu, Komisija ir konstatējusi, ka tie neatbilst Kopienų tiesību prasībām attiecībā uz bīstamo atkritumu apsaimniekošanu.

Valsts atkritumu apsaimniekošanas plānam ir trūkumi, jo tajā ir iekļautas tikai vispārējas norādes, kas ir sīkāk jāizstrādā, un tas neatbilst prasībai par “pietiekamu precizitāti”, un tādējādi ir pārkāpts Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 2. punkts un 6. panta 2. punkts un Direktīvas 2006/12/EK (ar ko tika aizstāta Direktīva 75/442/EEK) 7. panta 1. punkts.

Tāpat valsts atkritumu apglabāšanas plānā nav paredzēts integrēts un pietiekams atkritumu apglabāšanas iekārtu tīkls, jo trūkst atbilstošas infrastruktūras, nav veikts vajadzīgā pārstrādes jaudas līmeņa vērtējums un pastāv trūkumi saistībā ar atbilstošu teritoriju izveidi un ģeogrāfisko izvietojumu, un tādējādi ir pārkāpts Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 2. punkts un Direktīvas 2006/12/EK (ar ko tika aizstāta Direktīva 75/442/EEK) 5. pants.

Turklāt ir konstatēts, ka izplatīta bīstamo atkritumu apglabāšanas prakse Grieķijā ir “pagaidu glabāšana”, kas tomēr ir kļuvusi par pastāvīgu glabāšanu tāpēc, ka tiek atjaunotas attiecīgas atļaujas, jo nepastāv piemērotas teritorijas atkritumu apglabāšanai. No tā izriet, ka nav veikti piemēroti pasākumi bīstamo atkritumu drošai un galīgai apglabāšanai tādā veidā, lai neapdraudētu cilvēka veselību un neradītu kaitējumu videi, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 2. punktu, kā arī Direktīvas 2006/12/EK (ar ko tika aizstāta Direktīva 75/442/EEK) 4. un 8. pantu un Direktīvas 99/31/EK par atkritumu poligoniem 3. panta 1. punktu, 6., 7., 8., 9., 13. un 14. pantu.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp.

⁽²⁾ OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 1. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste**(Lieta C-289/08)**

(2008/C 223/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Rozet un A. Sipos)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka neizstrādājot ārējo operatīvās rīcības plānu pasākumiem, kas jāveic ārpus iestādēm, uz kurām attiecas Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, ⁽¹⁾ 9. pants, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir noteikti šīs direktīvas 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka ārējo operatīvās rīcības plānu pasākumiem, kas jāveic ārpus iestādēm, uz kurām attiecas Direktīvas 96/82/EK 9. pants, izstrādāšana ir šīs direktīvas pamata prasība. Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kuri tai noteikti direktīvā, jo nav izstrādājusi šādus plānus astoņām tās teritorijā esošām operatīvajām iestādēm.

⁽¹⁾ OV 1997, L 10, 13. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 2. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-293/08)

(2008/C 223/53)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande, I. Koskinen)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsar-

dzības saturu ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Somijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

- piespriet Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 10. oktobrī.

⁽¹⁾ OV L 304, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Cour d'appel de Montpellier 2008. gada 3. jūlija spriedumu — Ministère public/Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

(Lieta C-296/08)

(2008/C 223/54)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Montpellier

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ministère public

Atbildētājs: Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja gadījumā, kad atbilstoši 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾ 31. panta 2. punktam dalībvalsts — šajā gadījumā Spānija — nav sniegusi paziņojumu par savu nodomu turpināt piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus, vai tas, piemērojot šī pamatlēmuma 31. pantā izmantoto jēdzienu "aizstāj", padara par neiespējamu šai dalībvalstij izmantot [saistībā] ar otru dalībvalsti — šajā gadījumā Franciju –, kas ir sniegusi paziņojumu saskaņā ar pamatlēmuma 32. pantu, citas procedūras, izņemot to, ko paredz Eiropas apcietināšanas orderis?

2) Vai izpildes dalībvalsts izdarītās atrunas ļauj šai dalībvalstij piemērot 1996. gada 27. septembra konvenciju, kas pieņemtas tātad pirms 2004. gada 1. janvāra, bet šajā izpildes dalībvalstī stājusies spēkā pēc 2004. gada 1. janvāra, kas paredzēts pamatlēmuma 32. pantā?

(¹) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/JAI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-297/08)

(2008/C 223/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. Zadra, D. Recchia un J.-B. Laïgnelot)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika, attiecībā uz Kampānijas reģionu neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu, neapdraudot cilvēka veselību un neradot kaitējumu videi, un it īpaši neizveidojot pietiekamu un integrētu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu, nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvas 2006/12/EK (¹) par atkritumiem 4. un 5. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Komisija lūdz atzīt, ka Itālijas Republika Kampānijas reģionā nav izveidojusi integrētu un pietiekamu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu, kas nodrošinātu saimniecisku patstāvību atkritumu apglabāšanas ziņā un kas ievērotu tuvākās vietas kritēriju. Apstrīdētās pienākumu neizpildes pamatā, kā to oficiālajos paziņojumos ir atzinušas pašas Itālijas iestādes, ir cilvēka

veselības un vides apdraudējums, un tādējādi ar šo pienākumu neizpildi tiek pārkāpts Direktīvas 2006/12/EK 4. un 5. pants.

(¹) OV L 114, 9. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-298/08)

(2008/C 223/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un I. Chatsigiannis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/22/EK (¹) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2007. gada 1. aprīlī.

(¹) OV L 102, 11.04.2006., 35. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 7. jūlijā iesniegusi Leche Celta, SL par Pirmās Instance tiesas (trešā palāta) 2008. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-35/07 Leche Celta/ITSB

(Lieta C-300/08 P)

(2008/C 223/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Leche Celta, SL (pārstāvji — J. Calderón Chavero, abogado, T. Villate Consonni, abogado)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Celía SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās Instance tiesas trešās palātas 2008. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-35/07 tādēļ, ka preču zīmes “CELIA”/“CELTA” ir acīmredzami nesavienojamas;
- piespriest tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu apelāciju apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apstrīd Pirmās instance tiesas veikto novērtējumu par attiecīgo preču zīmju līdzību. Saskaņā ar apelācijas sūdzības viedokli abu preču zīmju līdzība ir tāda, ka konkrētā sabiedrības daļa nevarēs konstatēt atšķirības starp tām, vēl jo vairāk tādēļ, ka ar šīm preču zīmēm apzīmētās preces ir identiskas. Tāpēc Pirmās instance tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas novērtējumā, attiecīgo preču zīmju līdzību no verbālā un konceptuālā viedokļa novērtējot kā zemu.

Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-306/08)

(2008/C 223/58)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un D. Kukovec)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Spānijas Karaliste,

piešķirot tiesības īstenot kompleksās apbūves plānus saskaņā ar Valensijas novada 1994. gada 15. novembra Likumu Nr. 6/1994 par pilsētplānošanas darbību, nav izpildījusi Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK (⁽¹⁾) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, un it īpaši tās 1. pantā, 6. panta 6. punktā, 11., 12. pantā, kā arī IV sadaļas 2. nodaļā (24.–29. pantā) paredzētos pienākumus,

piešķirot tiesības īstenot kompleksās apbūves plānus saskaņā ar Valensijas pilsētplānošanas likumu Nr. 16/2005, kas ieviests ar Valensijas reģionālo 2006. gada 12. maija Dekrētu Nr. 67/2006 par teritoriālās un pilsētu plānošanas un pārvaldības noteikumu apstiprināšanu, nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK (⁽²⁾) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 2., 6., 24., 30. pantā, 31. panta 4. punkta a) apakšpunktā, 48. panta 2. punktā un 53. pantā paredzētos pienākumus;

- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Valensijas novada 1994. gada 15. novembra Likumā Nr. 6/1994 par pilsētplānošanas darbību (*Ley 6/1994, de 15 de noviembre, [de la Generalitat Valenciana], Reguladora de la Actividad Urbanística*) (turpmāk tekstā — “LRAU”) un to aizstājošajā Valensijas pilsētplānošanas likumā Nr. 16/2005 (*Ley 16/2005, Urbanística Valenciana*) (turpmāk tekstā — “LUV”) paredzētais pilsētplānošanas pasākums, proti, kompleksās apbūves plānu (*Programas de Actuación Integrada*) (turpmāk tekstā — “PAI”) īstenošanas tiesību piešķiršana, attiecoties uz būvdarbu publiskā iepirkuma līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķiramas saskaņā ar Direktīvu 93/37/EK un 2004/18/EK noteikumiem. Citiem vārdiem sakot, Komisija apgalvo, ka PAI esot būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķir vietējās pārvaldes iestādes un saskaņā ar kuriem vietējo pārvaldes iestāžu izraudzīti pilsētplānotāji (*agentes urbanizadores*) izpilda publiskā iepirkuma infrastruktūras būvdarbus.

Komisija uzskata, ka ar LUV daudzējādā ziņā tiekot pārkāptas Kopienų direktīvas par publisko iepirkumu, cita starpā saistībā ar pirmā pretendenta privilēģēto stāvokli, pretendentu pieredzi līdzīgu iepirkumu izpildē, pirmā pretendenta piedāvājumam alternatīvu piedāvājumu iesniegšanu valējā aploksnē, noteikumiem par variantiem, PAI līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijiem, iespēju līgumā izdarīt grozījumus pēc tā slēgšanas tiesību piešķiršanas (piemēram, iespēja paaugstināt apbūves maksas) un noteikumiem attiecībā uz gadījumiem, kad izraudzītais pretendents neizpilda līgumu pilnīgi. Daži no šiem pārkāpumiem vienlīdz attiecināmi arī uz LRAU, savukārt citi skar tikai LUV.

(⁽¹⁾) OV L 199, 54. lpp.

(⁽²⁾) OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 10. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-308/08)**

(2008/C 223/59)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quin-tillán un D. Recchia)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka saistībā ar lauku ceļa no Viljamanrike de la Kondesas [Villamanrique de la Condesa] (Seviļa) uz El Rosio [El Rocío] (Uelva) uzlabošanas projektu Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK ⁽¹⁾ par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kas interpretēta Tiesas 2005. gada 13. janvāra spriedumā lietā C-117/03 un 2006. gada 14. septembra spriedumā lietā C-244/05, kā arī pienākumus, kas izriet no iepriekš minētās direktīvas 12. panta 4. punkta;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka, īstnodama lauku ceļa no Viljamanrike de la Kondesas (Seviļa) uz El Rosio (Uelva) uzlabošanas projektu, vienlaikus neveicot pienācīgos aizsardzības pasākumus, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvā 92/43/EEK, kas interpretēta Tiesas 2005. gada 13. janvāra spriedumā lietā C-117/03 un 2006. gada 14. septembra spriedumā lietā C-244/05, paredzētos pienākumus, kā arī pienākumus, kas izriet no iepriekš minētās direktīvas 12. panta 4. punkta.

⁽¹⁾ OV L 206, 7. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 14. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste**(Lieta C-312/08)**

(2008/C 223/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/100/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas personu pārvietošanās brīvības jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos ⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par šo aktu pieņemšanu Komisijai, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Kara-listei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2007. gada 1. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 363, 141. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 14. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika**(Lieta C-313/08)**

(2008/C 223/61)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. Vesco un P. Dejmek)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvas 2003/58/EK ⁽¹⁾, ar ko Padomes Direktīvu 68/151/EEK groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmēj sabiedrībām, 1. panta 4., 5. un 6. punkta prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisi-jai par šo aktu pieņemšanu, Itālijas Republika nav izpildī-jusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2006. gada 30. decembrī.

(¹) OV L 221, 13. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 15. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-321/08)

(2008/C 223/62)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — W. Wils un E. Adsera Ribera)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK (¹), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2005/29 transponēšanai valsts tiesībās noteiktais termiņš beidzās 2007. gada 12. jūnijā.

(¹) OV L 149, 22. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 15. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-322/08)

(2008/C 223/63)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un J. Enegren)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK (¹) prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2006. gada 10. oktobrī.

(¹) Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/83/EK par obligātiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 12. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-326/08)

(2008/C 223/64)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — W. Wils un B. Kotschy)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ prasības un katrā ziņā, nepaziņojot par pieņemtajiem tiesību aktiem Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Kopienas tiesībās un it īpaši iepriekš minētās direktīvas 19. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2007. gada 12. jūnijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-334/08)

(2008/C 223/65)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — A. Aresu un A. Caeiros)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri paredzēti EKL 10. pantā, Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, *Euratom* ⁽¹⁾ par Eiropas Kopienas pašu resursu sistēmu 8. pantā un Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000 ⁽²⁾, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienas pašu resursu sistēmu, 2., 6., 10., 11. un 17. pantā, jo tā ir atteikusies Komisijas rīcībā nodot tādiem muitas maksājumiem

atbilstošus pašu resursus, kas izriet no tā, ka Muitas departamenta direkcija Apūlijas un Bazilikatas reģioniem ar atrašanās vietu Bari 1997. gada 27. februārī ir piešķīrusi prettiesiskas atļaujas izveidot un pārvaldīt Taranto C tipa muitas noliktavas un vēlāk ir piešķīrusi atļaujas veikt pārstrādi muitas kontrolē un ieviešanu pārstrādei, līdz tās tika atceltas 2002. gada 4. decembrī;

- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Eiropas Kopienas Komisija pārmet Itālijas valdībai, ka tā ir atteikusies Eiropas Kopienas rīcībā nodot pašu resursus — aptuveni 23 miljonus euro — par dažām prettiesiskām muitas atļaujām, kuras ir piešķirtas Taranto laikā no 1997. gada februāra līdz 2002. gada decembrim.

Strīda priekšmets būtībā ir par atbildību par summām saistībā ar resursiem, kuri nav segti attiecīgo prettiesisko darbību dēļ. Itālijas valdība uzskata, ka tā nav atbildīga par nesāņemtajiem ienākumiem sakarā ar minēto prettiesiskumu, jo šo prettiesiskumu var vienīgi pārmest ierēdņiem, kuri ir radījuši zaudējumus. Savukārt Komisija ir pārliecināta, ka spēkā esošais Kopienas tiesiskais regulējums uzliek Itālijai pienākumu uzņemties atbildību par visām finansiālajām sekām, kuras radušās no ierēdņu, kas rīkojas tās vārdā un labā, darbības, tostarp prettiesiskas darbības.

⁽¹⁾ OV L 253, 42. lpp.

⁽²⁾ OV L 130, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 30. aprīļa rīkojums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Josef Holzinger/Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Lieta C-332/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. jūnija rīkojums —
Gibtelecom/Komisija

(Apvienotās lietas T-433/03, T-434/03, T-367/04 un
T-244/05) ⁽¹⁾

(Konkurence — Telekomunikācijas — Lēmums izbeigt
sūdzību, kas balstīta uz EKL 86. pantu, izskatīšanu —
Komisijas nostājas neformulēšana par sūdzībām, kas balstītas
uz EKL 86. pantu — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība
sakarā ar bezdarbību — Strīda priekšmeta izzušana tiesve-
dības laikā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma
taisīšanas)

(2008/C 223/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gibtelecom Ltd (Gibraltārs) (pārstāvji — M. Llamas,
barrister, un B. O'Connor, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji
F. Castillo de la Torre un A. Whelan, vēlāk F. Castillo de la Torre)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt šķietamos Komisijas 2003. gada
17. oktobra, 2004. gada 5. jūlija un 2005. gada 26. aprīļa
lēmumus, ar ko beigts izskatīt divas sūdzības, ar kurām Komisija
aicināta rīkoties, pamatojoties uz EKL 86. panta 3. punktu, ar
mērķi izbeigt Kopienas tiesību pārkāpumus, ko šķietami izdarī-
jusi Spānijas Karaliste, un, otrkārt, prasība ar mērķi panākt, ka
atbilstoši EKL 232. pantam tiek atzīts, ka neformulējot nostāju
par turpmākām darbībām, ko tā bija ierosinājusi attiecībā uz
vienas no šīm sūdzībām noteiktiem aspektiem, Komisija nav
izpildījusi pienākumus, ko tai izvirza Kopienas tiesības.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā;
- 2) nav jālemj par Spānijas Karalistes iesniegto pieteikumu par iestā-
šanos lietā saistībā ar lietu T-367/04;
- 3) Gibtelecom Ltd un Komisija katra sedz savus tiesāšanās izdevumus
pati.

⁽¹⁾ OV C 59, 6.3.2004.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums —
Espinosa Labella u.c./Komisija

(Lieta T-322/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK —
Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība —
Lēmums 2006/613/EK — Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā
esošo Kopienas nozīmes teritoriju saraksts — Apstrīdams akts
— Tiesas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 223/68)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Manuel José Espinosa Labella, Almērija (Spānija); Josefa
Labella Dávalos, Almērija; María Pilar Espinosa Labella, Almērija;
María José Espinosa Labella, Almērija; Tomasa Peñuela Ortiz, Almē-
rija; Tomás Espinosa Peñuela, Almērija; Francisco José Espinosa
Peñuela, Mairena del Alharafe [Mairena del Aljarafe] (Spānija); Juan
Manuel Espinosa Peñuela, Madride (Spānija); María Lourdes Espi-
nosa Peñuela, Almērija; Adela Espinosa Peñuela, Almērija; Jorge
Jesús Espinosa Peñuela, Almērija; Rafael Espinosa Peñuela manti-
nieki, Almērija (pārstāvis — J. Rovira Daudí, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San
Pedro un D. Recchia)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Spānijas Karaliste
(pārstāvis — F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmumu
2006/613/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK
pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras bioge-
ogrāfiskajam reģionam (OV L 259, 1. lpp.), ciktāl vieta ar nosau-
kumu "Artos de El Ejido", kurā atrodas prasītāju zemesgabali, tiek
noteikta par Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā esošu Kopienas
nozīmes teritoriju.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Manuel José Espinosa Labella, Josefa Labella Dávalos, María Pilar Espinosa Labella, María José Espinosa Labella, Tomasa Peñuela Ortiz, Tomás Espinosa Peñuela, Francisco José Espinosa Peñuela, Juan Manuel Espinosa Peñuela, María Lourdes Espinosa Peñuela, Adela Espinosa Peñuela, Jorge Jesús Espinosa Peñuela un Rafael Espinosa Peñuela mantinieki sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums —
Fresyga/Komisija**

(Lieta T-323/06) (¹)

*(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK —
Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība —
Lēmums 2006/613/EK — Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā
esošo Kopienas nozīmes teritoriju saraksts — Apstrīdams akts
— Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)*

(2008/C 223/69)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fresyga, SA, Almērija (Spānija) (pārstāvis — J. Rovira Daudí, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un D. Recchia)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmumu 2006/613/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 259, 1. lpp.), ciktāl vieta ar nosaukumu “Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”, kurā atrodas prasītājas zemesgabals, tiek noteikta par Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā esošu Kopienas nozīmes teritoriju.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Fresyga, SA sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 326, 30.12.2006.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums —
Complejo Agrícola/Komisija**

(Lieta T-345/06) (¹)

*(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK —
Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība —
Lēmums 2006/613/EK — Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā
esošo Kopienas nozīmes teritoriju saraksts — Apstrīdams akts
— Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)*

(2008/C 223/70)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Complejo Agrícola, SA, Madride (Spānija) (pārstāvji — A. Menéndez Menéndez un G. Yanguas Montero, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un D. Recchia)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmuma 2006/613/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 259, 1. lpp.), 1. pantu un 1. pielikumu, ciktāl vieta ar nosaukumu “Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz”, kurā atrodas prasītājam piederoša lauku saimniecība, tiek noteikta par Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā esošu Kopienas nozīmes teritoriju.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) *Complejo Agrícola, SA* sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) *Spānijas Karaliste* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(⁽¹⁾) OV C 20, 27.1.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 4. jūlija rīkojums — *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans/Komisija*

(Lieta T-358/06) (⁽¹⁾)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums, ar kuru tiek konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Uzņēmuma, kas minēts tam neadresēta lēmuma pamatojumā, celta prasība — Intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 223/71)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV*, Rosmalen (Nīderlande) (pārstāvji — M. Smeets un A. Van den Oord, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Bouquet un A. Nijenhuis, pārstāvji, kam palīdz F. Wijckmans, F. Tuytschaever un L. Gyselen, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2006. gada 13. septembra Lēmumu 2007/534/EK par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu (Lieta COMP/F/38.456 — Bitumens (NL)), vai, pakārtoti, naudas soda, kas tika uzlikts *Heijmans NV* un *Heijmans Infrastructuur BV*, samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijai radušos tiesāšanās izdevumus.

(⁽¹⁾) OV C 20, 27.1.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. jūlija rīkojums — *Calebus/Komisija*

(Lieta T-366/06) (⁽¹⁾)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2006/613/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam — Apstrīdams tiesību akts — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2008/C 223/72)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Calebus, SA*, Almería (Spānija) (pārstāvis — R. Bocanegra Sierra, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un D. Recchia)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmumu 2006/613/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 259, 1. lpp.), tiktāl, ciktāl ar to teritorija ar nosaukumu “*Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla*”, kurā atrodas prasītājam piederošs zemes gabals, ir atzīta par Kopienas nozīmes teritoriju Vidusjūras biogeogrāfiskajā reģionā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Calebus, SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) *Spānijas Karaliste* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(⁽¹⁾) OV C 20, 27.1.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 2. jūlija rīkojums —
Polimeri Europa/Komisija**(Lieta T-12/07) ⁽¹⁾

(Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2008/C 223/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polimeri Europa SpA, Brindisi (Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa, F. Moretti un L. Nascimbene, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci, F. Amato un V. Bottka)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Manufacture Française des Pneumatiques Michelin (pārstāvji — S. Kon un L. Farell, avocats)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2006. gada 6. novembra Lēmumu COMP/F/2/1095, kas bija pieņemts EKL 81. panta piemērošanas procedūras ietvaros (lieta COMP/F/38.638-BR/ESBR), ar kuru sabiedrībai Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, kurai tika atļauts piedalīties administratīvajā procedūrā kā trešai pusei, tika nosūtīta 2006. gada 6. aprīļa paziņojuma par iebildumiem nekonfidenciālā versija, kura bija adresēta prasītājai

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Polimeri Europa SpA sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tos, kas šajā tiesvedībā radušies Komisijai un Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, kā arī tos, kas radušies Komisijai pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 56, 10.3.2007.**Pirmās instances tiesas 2008. gada 27. jūnija rīkojums —
Denka International/Komisija**(Lieta T-30/07) ⁽¹⁾**(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2006/92/EK —
Maksimāli pieļaujamie dihlorvosa atliekvielu daudzumi —
Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)**

(2008/C 223/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Denka International BV, Barneveld (Nīderlande) (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Parpala un B. Doherty)

Priekšmets

Lūgums daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 9. novembra Direktīvu 2006/92/EK, ar ko groza pielikumus Padomes Direktīvai 76/895/EEK, 86/362/EEK un 90/642/EEK attiecībā uz maksimāli pieļaujamajiem kaptāna, dihlorvosa, etiona un folpeta atliekvielu daudzumiem (OV L 311, 31. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Denka International BV sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 14.4.2007.**Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. jūnija rīkojums —
Pfizer/ITSB — Isdin ("FOTOPROTECTOR ISDIN")**(Apvienotās lietas T-354/07 līdz T-356/07) ⁽¹⁾**(Kopienas preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības
atzīšanu — Atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprie-
duma taisīšanas)**

(2008/C 223/75)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pfizer Ltd, Sandwich, Kent (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, avocats un M. Hawkins, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — Ó. Mondéjar Ortuño)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Isdin, SA, Barselona (Spānija) (pārstāvis — M. Esteve Sanz, avocat)

Priekšmets

Trīs prasības, kas celtas par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 28. jūnija lēmumiem (attieci, lieta R-567/2006-1, R 566/2006-1 un R 565/2006-1) attiecībā uz procesu par spēkā neesamības atzīšanu starp *Pfizer Ltd* un *Isdin, SA*.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā;
- 2) *Isdin, SA* sedz savus un atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumus. *Pfizer Ltd* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 269, 10.11.2007.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 11. jūlija rīkojums — WellBiz/ITSB — Wild (“WELLBIZ”)

(Lieta T-451/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2008/C 223/76)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *WellBiz Verein, Eschen* (Lihtenšteina) (pārstāvis — *M. Schnetzer, avocat*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *S. Schäffner*)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Rudolf Wild GmbH & Co. KG, Eppelheim* (Vācija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 2. oktobra spriedumu (lieta R 1575/2006-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *WellBiz Verein* un *Rudolf Wild GmbH & Co. KG*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas;

- 2) prasītāja un atbildētājs paši sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 9.2.2008.

Pirmās instances tiesas 2008. gada 25. jūnija rīkojums — Volkswagen/ITSB (transportlīdzekļa ar priekšējiem lukturiem siluets)

(Lieta T-9/08) (¹)

(Kopienas preču zīme — Atteikšanās no valsts reģistrācijas — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2008/C 223/77)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Volkswagen AG, Wolfsburg* (Vācija) (pārstāvji — *H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus* un *R. Jepsen, avocats*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *G. Schneider*)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 6. novembra lēmumu (lieta R 1306/2007-4) attiecībā uz grafišķās preču zīmes, kas attēlo transportlīdzekļa ar priekšējiem lukturiem siluetu, valsts reģistrāciju, piemērojot 1989. gada 27. jūnijā Madridē parakstīto Madrides nolīguma par zīmju starptautisko reģistrāciju protokolu

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 64, 8.3.2008.

Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūnijā — Gosselin Word Wide Moving/Komisija**(Lieta T-208/08)**

(2008/C 223/78)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gosselin Word Wide Moving NV, Deurne (Beļģija)
(pārstāvji — F. Wijckmans, advocaat, S. De Keer, avocate)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2008. gada 11. marta Lēmumu C (2008) 926, galīgā redakcija, par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.543 — Starptautiskie pārcelšanās pakalpojumi) daļā, kas attiecas uz prasītāju, un par kuru prasītājam paziņots 2008. gada 25. martā;

— pakārtoti, atcelt šī lēmuma 1. pantu daļā, kas attiecas uz prasītāju, tiktāl, ciktāl Komisija tajā ir konstatējusi prasītājam piedēvējama turpināta pārkāpuma pastāvēšanu laika posmā no 1992. gada 31. janvāra līdz 2002. gada 18. septembrim, un atbilstoši pārskatītajam pārkāpuma ilgumam samazināt 2. pantā uzlikto naudas sodu daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— pakārtoti, ceturtajā un/vai piektajā izvirzītajā pamatā norādīto iemeslu dēļ atcelt lēmuma 2. panta e) punktu daļā, kas attiecas uz prasītāju, un attiecīgi samazināt 2. pantā uzlikto naudas sodu daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā prasītāja izvirzītajā pamatā tiek apgalvots, ka lēmums pārkāpj EKL 81. pantu. Tā pirmajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija nav juridiski pierādījusi, ka rīcība, kura prasītājam var tikt pārņemta, būtu kvalificējama kā būtisks konkurences ierobežojums EKL 81. panta izpratnē. Otrajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija nav juridiski pierādījusi, ka vienošanās, kurā prasītājs piedalījās, var būtiski ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Pakārtoti, otrajā daļā tiek apgalvots, ka lēmums pārkāpj Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. pantu, Regulas Nr. 17/62⁽²⁾ 15. panta 2. punktu un Pamatnostādnes naudas soda apmēra noteikšanai⁽³⁾. Komisija esot pārkāpusi šos noteikumus, nosakot pārkāpuma smagumu, tā ilgumu un pārdotā apjoma, kas tika

izmantots par pamatu naudas soda pamatsummas noteikšanai, vērtību, un visbeidzot naudas soda apmēra noteikšanā neņemot vērā prasītāja atbildību mīkstinošus apstākļus.

Pakārtoti, trešajā izvirzītajā pamatā tiek apgalvots, ka Komisija nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, it īpaši, nosakot pārkāpuma smagumu un naudas soda apmēra noteikšanai vērā ņemtā pārdotā apjoma vērtību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Regula Nr. 17: Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.).

⁽³⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 6. jūnijā — Strack/Komisija**(Lieta T-221/08)**

(2008/C 223/79)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Guido Strack, Ķelne (Vācija) (pārstāvis — H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt lēmumus, it īpaši 2008. gada 19. maija lēmumu, kurus Eiropas Komisijai ir faktiski vai, pamatojoties uz likumisko Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. panta 3. punktā paredzēto noraidīšanas pieņemumu, pieņemusi saistībā ar prasītāja 2008. gada 18. un 19. janvāra pieteikumu par piekļuvi dokumentiem un viņa 2008. gada 22. februāra, 2008. gada 18. aprīļa un it īpaši 2008. gada 21. aprīļa atkārtotajiem pieteikumiem, tiktāl, ciktāl ar tiem ir pilnībā vai daļēji noraidīti prasītāja pieteikumi;

- Eiropas Komisijai piespriet samaksāt prasītājam kaitējuma, kas radies saistībā ar viņa pieteikumu izskatīšanu radušos nemateriālo un morālo kaitējumu, atlīdzību atbilstošā apmērā, tomēr vismaz simboliskas kaitējuma atlīdzības EUR 1 apmērā;
- piespriet Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2008. gada 18. un 19. janvārī prasītājs lūdza Komisijai piekļuvi vairākiem dokumentiem. Viņš ceļ šo prasību, jo viņam pieeja šiem dokumentiem, vismaz daļēji, nav nodrošināta tam paredzētajos termiņos.

Savu prasību prasītājs pamato ar to, ka atbildētāja ir pārkāpusi EKL 255. pantu un Regulu (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾. Turklāt prasītājs apgalvo, ka ir pārkāpti labas un pareizas pārvaldes princips, Pamattiesību hartas 41. un 42. pants, kā arī pienākuma pamatot nelabvēlīgu lēmumu princips saskaņā ar EKL 253. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.)

Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūnijā — *Sanatur/ITSB — Sektkellerei Schloss Wachenheim* (“life light”)

(Lieta T-222/08)

(2008/C 223/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sanatur GmbH*, Singen (Vācija) (pārstāvis — M. Wieme, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Sektkellerei Schloss Wachenheim AG*, Trübe (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 6. marta lēmumu lietā R 1257/2006-1;

- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, ka apelācijas sūdzība tiek noraidīta;
- piespriet personai, kas iestājusies lietā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelāciju procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja;

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “life light” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 3 192 481);

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Sektkellerei Schloss Wachenheim AG*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas grafiska preču zīme “LIGHT life” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē (preču zīme Nr. 302 00 216);

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm nepastāv nekāda sajaukšanas iespēja.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 12. jūnijā — *Iranian Tobacco/ITSB — AD Bulgartabac* (“Bahman”)

(Lieta T-223/08)

(2008/C 223/81)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Iranian Tobacco Company*, Teherāna (Irāna) (pārstāve — M. Beckensträter, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *AD Bulgartabac Holding*, Sofija (Bulgārija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 10. aprīļa lēmumu, kas paziņots 2008. gada 15. aprīlī, lietā R 709/2007-1;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, segt atlīdzināmos izdevumus, ieskaitot pamata procesā radušos izdevumus, tostarp atbildētājam radušos izdevumus;
- pakārtoti, atcelt 2008. gada 10. aprīļa lēmumu un 2007. gada 7. marta –1415 C — lēmumu un konstatēt, ka personas, kas iestājusies lietā, 2005. gada 8. novembra pieteikums bija nepieņemams.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme “Bahman” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 34. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 427 336);

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja;

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: AD Bulgartabac Holding;

Anulēšanas nodaļas lēmums: attiecīgo Kopienas preču zīmi anulēt;

Apelāciju padomes lēmums: prasītājas apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: pārkāpjot Kopienas tiesisko regulējumu, Regulu (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ un citus procesuālos noteikumus, nav ņemts vērā, ka AD Bulgartabac Holding iesniegtā pieteikuma pieņemamības nosacījumi bija jāizvērtē pēc paša iniciatīvas.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel/ITSB — Schwarzbräu (“ALASKA”)

(Lieta T-225/08)

(2008/C 223/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH, Ebersburg (Vācija) (pārstāvis — P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Schwarzbräu GmbH, Zusmarshausen (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 8. aprīļa lēmumu (lieta R 877/2004-4);
- izslēgt no reģistra Kopienas preču zīmi Nr. 505 552 “ALASKA” sakarā ar absolūto atteikuma pamatojumu esamību;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti, attiecībā uz otro prasījumu tiek prasīts Kopienas preču zīmi Nr. 505 552 “ALASKA” atzīt par spēkā neesošu attiecībā uz šādām precēm: “minerālūdeņi un gāzēti minerālūdeņi un citi 32. klasē ietilpstošie bezalkoholiskie dzērieni”.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme “ALASKA” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 505 552);

Kopienas preču zīmes īpašnieks: Schwarzbräu GmbH;

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja;

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu attiecīgo preču zīmi atzīt par spēkā neesošu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: prasītājas apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkta pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 13. jūnijā — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel/ITSB — Schwarzbräu (“Alaska”)

(Lieta T-226/08)

(2008/C 223/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH, Ebersburg (Vācija) (pārstāvis — P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Schwarzbräu GmbH, Zusmarshausen (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 8. aprīļa lēmumu (lieta R 1124/2004-4);
- izslēgt no reģistra Kopienas preču zīmi Nr. 505 503 "Alaska" sakarā ar absolūto atteikuma pamatojumu esamību;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakāroti, attiecībā uz otro prasījumu tiek prasīts Kopienas preču zīmi Nr. 505 503 "Alaska" atzīt par spēkā neesošu attiecībā uz šādām precēm: "minerālūdeņi un gāzēti minerālūdeņi un citi 32. klasē ietilpstošie bezalkoholiskie dzērieni".

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme "Alaska" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 505 503);

Kopienas preču zīmes īpašniece: Schwarzbräu GmbH;

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja;

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu attiecīgo preču zīmi atzīt par spēkā neesošu daļēji apmierināt;

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un pieteikumu attiecīgo preču zīmi atzīt par spēkā neesošu noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkta pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūnijā — Asenbaum Fine Arts/ITSB ("WIENER WERKSTÄTTE")

(Lieta T-230/08)

(2008/C 223/84)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Asenbaum Fine Arts Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — P. Vögel, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 10. aprīļa lēmumu (lieta R 1573/2006-4) grozīt tādējādi, ka prasītājas 2006. gada 29. novembra apelācijas sūdzība tiek pilnībā apmierināta vai, pakārtoti, attiecībā uz 6., 11. (izņemot lampas (elektriskas), apgaismes lampas, griestu lampas un stāvlampas), 14. (izņemot konfekšu traukus), 16., 20., 21. (izņemot konfekšu traukus) un 34. klasi;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu procesa papildināšanai Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelāciju procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "WIENER WERKSTÄTTE" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 11., 14., 16., 20., 21. un 34. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 133 501);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme nav nedz aprakstoša, nedz arī tai nav pietiekamas atšķirtspējas.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūnijā — Asenbaum Fine Arts/ITSB (“WIENER WERKSTÄTTE”)**(Lieta T-231/08)**

(2008/C 223/85)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Asenbaum Fine Arts Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — P. Vögel, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 10. aprīļa lēmumu (lieta R 1571/2006-4) grozīt tādejādi, ka prasītājas 2006. gada 29. novembra apelācijas sūdzība tiek pilnībā apmierināta;

pakāroti, atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu procesa papildināšanai Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelāciju procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “WIENER WERKSTÄTTE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 207 783);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvērtītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (⁽¹⁾) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme nav nedz aprakstoša, nedz arī tai nav pietiekamas atšķirtspējas.

(⁽¹⁾) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūnijā — MPDV Mikrolab/ITSB (“ROI ANALYZER”)**(Lieta T-233/08)**

(2008/C 223/86)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor, Mosbach (Vācija) (pārstāvis — W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 15. aprīļa lēmumu lietā R 1525/2006-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ROI ANALYZER” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35. un 42. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 866 042);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvērtītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (⁽¹⁾) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktai preču zīmei netrūkst atšķirtspējas un uz to neattiecas arī pieejamības prasība.

(⁽¹⁾) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 16. jūnijā — HPA/Komisija**(Lieta T-236/08)**

(2008/C 223/87)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hoofdproductschap Akkerbouw, Hāga (Nīderlande) (pārstāvis — R. J. M. van den Tweel)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atzīt par spēkā neesošu vai, pakārtoti, atcelt Komisijas 2006. gada 19. decembra Lēmumu C(2006) 7093/6 par prasījuma Nr. 3240206544 piedziņu, kas individuāli un solidāri jāsamaksā Eiropas Ekonomisko interešu grupas (EEIG) *Euroterroirs* dalībniekiem saistībā ar projektu Nr. 93. EU.06.002 par pētījumu Eiropas kultūrvēsturiskā mantojuma attiecībā uz tradicionālo un reģionālo lauksaimniecības un pārtikas produktu (sertificēti vietējie un reģionālie produkti) saraksta izveidei, tiktāl, ciktāl *Hoofdproductschap Akkerbouw* ir atzīts par individuāli un solidāri atbildīgu par visa iepriekš minētā prasījuma samaksu;

— piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd prasījuma no *Euroterroirs* piedziņu, kas tika noteikta ar Komisijas 2000. gada 14. augusta lēmumu. Prasītājs uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir atzīstams par spēkā neesošu vismaz tiktāl, ciktāl prasītājs ar to ir atzīts par individuāli un solidāri atbildīgu par visas prasījuma summas samaksu, jo šajā lēmumā ir pieļautas ļoti būtiskas un acīmredzamas kļūdas. Prasītājs arī apgalvo, ka pat pēc lēmuma pārsūdzēšanas termiņa beigām ir iespējams nolemt, ka lēmums nav radījis nekādas tiesiskās sekas.

Izvirzot savu pirmo pamatu, prasītājs norāda, ka ir noticis Regulas Nr. 2137/85 ⁽¹⁾ pārkāpums, jo prasītājs nekad nav bijis Eiropas Ekonomisko interešu grupas (EEIG) *Euroterroirs* dalībnieks un tādēļ to nevar atzīt par atbildīgo personu.

Otrkārt, prasītājs norāda uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Prasītājs uzskata, ka Komisija pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas nav devusi tam iespēju aizstāvēt savu nostāju, un informēja prasītāju par prasījumu, kas tika noteikts ar 2000. gada 14. augusta lēmumu, tikai brīdī, kad apstrīdētais lēmums tika nosūtīts prasītājam.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka ir pārkāpts samērīguma princips. Prasītājs uzskata, ka Komisija atzina prasītāju par individuāli un solidāri atbildīgu sešus gadus pēc prasījuma noteikšanas, iepriekš neveicot piemērotus pasākumus pret *Euroterroirs*, galveno šīs grupas izveidotāju un arī administratoru — Francijā reģistrēto *Conseil national des Arts Culinaires* (CNAC) vai pret dalībvalsti Franciju. Prasītājs turklāt norāda, ka *Euroterroirs* projekta ietvaros individuālo inventarizācijas darbību 1994./1995. gadā veikšanā iesaistītais Nīderlandes eksperts ir saņēmis tikai EUR 13 055 lielu atlīdzību.

Noslēgumā prasītājs norāda, ka prasījumam ir iestājies noilgums, ņemot vērā to, ka Komisija apstrīdēto paziņojumu par parādu nosūtīja *Euroterroirs* 2000. gada 28. septembrī, savlaicīgi

neinformējot prasītāju par darbībām, ar kurām varētu tikt pārtraukts noilguma periods.

(¹) Padomes 1985. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) (OV L 199, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2008. gada 19. jūnijā — Komisija/
*Commune de Valbonne***

(Lieta T-238/08)

(2008/C 223/88)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — *L. Escobar Guerrero*, pārstāvis, un *E. Bouttier*, advokāts)

Atbildētāja: *Commune de Valbonne*

Prasītājas prasījumi:

— piespriest *Commune de Valbonne*, kuru pārstāv tās pašreizējais mērs, samaksāt prasītājai summu EUR 18 619,38 apmērā, kas ietver pamata summu EUR 14 261,29 apmērā un nokavējuma procentus EUR 4 358,09 apmērā par laiku līdz 2008. gada 31. maijam;

— piespriest *Commune de Valbonne* atlīdzināt summu EUR 5 000 apmērā, lai segtu izdevumus, kas prasītājai radās, atgūstot savu parādu;

— piespriest *Commune de Valbonne* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Par 1998. un 1999. gadu Komisija ar Valbonas [*Valbonne*] pašvaldību Francijā, Fermo [*Fermo*] pašvaldību Itālijā un Eiropas ekonomisko interešu grupu ARCHI-MED noslēdza pētniecības un apmācību līgumu attiecībā uz savstarpējās izglītības projektu "VALASPI MM 1027" starp Valbonas pilsētu un Di Ascoli Piceno [*Di Ascoli Piceno*] provinci.

Pašvaldības un ARCHI-MED cita starpā apņēmas Komisijai iesniegt gala ziņojumu. Tā kā šis ziņojums Komisijai pēc oficiālā brīdinājuma netika iesniegts, Komisija secināja, ka līgumslēdzējas puses nav izpildījušas savus pienākumus, ko tām uzliek līgums, un lauza to, prasot atmaksāt daļu no Komisijas samaksātā avansa, kā arī noilguma procentus.

Ņemot vērā ARCHI-MED maksātspēju, Komisija lūdz piespriest atbildētājam samaksāt summas, jo līgumslēdzējas puses par līguma izpildi atbild kopīgi un solidāri.

Prasība, kas celta 2008. gada 23. jūnijā — Konsum Nord/Komisija

(Lieta T-244/08)

(2008/C 223/89)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Konsum Nord ekonomisk förening, Ūmeo [Umeå] (Zviedrija) (pārstāvis — U. Öberg, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2008. gada 30. janvāra Lēmumu K (2008) 311 (galīgā red.) par valsts atbalstu, ko Zviedrija piešķirusi Konsum Jämtland ekonomisk förening;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2008. gada 30. janvāra Lēmumā par valsts atbalstu C 35/2006 (ex NN 37/2006), ko Zviedrija piešķirusi Konsum Jämtland [ekonomisk förening], kura ar prasītāju apvienojusies 2006. gadā, Komisija konstatēja, ka Ores [Åre] pašvaldības veiktā neapbūvētā zemesgabala daļu pārdošana par 2 miljoniem Zviedrijas kronu un nevis 6,6 miljoniem Zviedrijas kronu, ko piedāvāja Konsum Jämtland konkurente Lidl, bija ar EKL 87. pantu nesaderīgs valsts atbalsts.

Savu prasījumu prasītāja pamato ar apgalvojumu, ka, strīdīgo pārdošanu juridiski klasificējama kā valsts atbalstu, Komisija esot veikusi virkni kļūdainu vērtējumu, jo:

- Komisija kļūdaini konstatējusi, ka pārdošana nebija veikta atbilstoši tirgus vērtībai un tādējādi radījusi ekonomiskas priekšrocības [saimniecisku labumu] Konsum Jämtland;
- Komisija nav ņēmusi vērā, ka pārdošana bija daļa no dažādu līdzēju starpā noslēgtu Ores detālplānojuma īstenošanai paredzētu darījumu kopuma;
- Komisija kļūdaini pieņēmusi, ka konkurenta Lidl piedāvājums nebija pakārtots virknei nosacījumu un bija saistošs un ticams; un

— Komisija nepareizi piemērojusi principu par privātu ieguldītāju tirgus ekonomikā.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot nedz ievērojusi Paziņojumā par valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas (⁽¹⁾), pašas noteiktās vadlīnijas, nedz, neizvērtējuma visus faktiskos apstākļus, izpildījusi savu izmeklēšanas pienākumu.

Nobeigumā prasītāja norāda, ka apgalvotais valsts atbalsts nekropļo konkurenci un neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(⁽¹⁾) OV C 209, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 20. jūnijā — Iranian Tobacco/ITSB — AD Bulgartabac (“TIR 20 FILTER CIGARETTES”)

(Lieta T-245/08)

(2008/C 223/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iranian Tobacco Company, Teherāna (Irāna) (pārstāve — M. Beckensträter Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: AD Bulgartabac Holding, Sofija (Bulgārija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 11. aprīļa lēmumu, kas paziņots 2008. gada 21. aprīlī, lietā R 708/2007-1;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, segt atlīdzināmos izdevumus, ieskaitot pamata procesā radušos izdevumus, tostarp atbildētājam radušos izdevumus;
- pakārtoti, atcelt 2008. gada 11. aprīļa lēmumu un 2007. gada 7. marta –1414 C — lēmumu un konstatēt, ka personas, kas iestājusies lietā, 2005. gada 8. novembra pieteikums bija nepieņemams.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme "TIR 20 FILTER CIGARETTES" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 34. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 400 804);

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja;

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: AD Bulgartabac Holding;

Anulēšanas nodaļas lēmums: attiecīgo Kopienas preču zīmi anulēt;

Apelāciju padomes lēmums: prasītājas apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: pārkāpjot Kopienas tiesisko regulējumu, Regulu (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ un citus procesuālos noteikumus, nav ņemts vērā, ka AD Bulgartabac Holding iesniegtā pieteikuma pieņemamības nosacījumi bija jāizvērtē pēc paša iniciatīvas.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 23. jūnijā iesniedzis Frantisek Doktor par Civildienesta tiesas 2008. gada 16. aprīļa spriedumu lietā F-73/07 Doktor/Padome

(Lieta T-248/08 P)

(2008/C 223/91)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Frantisek Doktor, Bratislava (Slovākija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2008. gada 16. aprīļa spriedumu lietā F-73/07;
- apmierināt prasītāja pirmajā instancē iesniegtos prasījumus par atcelšanu un zaudējumu atlīdzību;

- piespriest atbildētājam pirmajā instancē atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies, iesniedzot prasību un apelācijas sūdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību prasītājs lūdz atcelt Civildienesta tiesas 2008. gada 16. aprīļa spriedumu, kas taisīts lietā F-73/07 Doktor/Padome, noraidot prasību, ar kuru prasītājs lūdza, pirmkārt, atcelt Padomes lēmumu atlaist prasītāju no darba pārbaudes laika beigās un, otrkārt, prasību atlīdzināt zaudējumus par, iespējams, nodarīto profesionālo, finansiālo un morālo kaitējumu.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam prasītājs apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir i) sagrozījusi dažus pierādījumus, it īpaši, vairākus savus secinājumus pamatojot ar tai iesniegto lietas materiālu neprecīzu materiāltiesisko izvērtējumu; ii) pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību, neņemot vērā vai neatbildot uz vairākiem tai iesniegtiem pamatiem vai argumentiem; un iii) pieļāvusi divas tiesību kļūdas attiecībā uz savu Kopienas tiesību interpretāciju par prasītāja tiesībām pabeigt tā stāžu normālos apstākļos un administrācijas iespēju papildināt iebildumu pamatojumu rakstveida procesa stadijā Kopienas tiesās.

Prasība, kas celta 2008. gada 26. jūnijā — Vion/ITSB ("PASSION FOR BETTER FOOD")

(Lieta T-251/08)

(2008/C 223/92)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vion NV, Best (Nīderlande) (pārstāvis — A. Klinger, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 25. aprīļa lēmumu (lieta R 562/2007-4);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

At tiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "PASSION FOR BETTER FOOD" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 30. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 039 946);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir pietiekami atšķirtspējīga.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

mēta par to, ka tiek izskatīti prasītājas lietas materiāli, nav uzskatāma par lēmuma pieņemšanu, jo vēstulē nebija sniegta neviena atbilde pēc būtības uz prasītājas izteiktajiem lūgumiem.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka konkurences jomā sūdzības iesnie-dzējs ir tiesīgs prasīt, lai Komisija tā sūdzību izskata padziļināti, kā arī pieņem motivētu lēmumu.

Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Biotronik/ITSB ("BioMonitor")**(Lieta T-257/08)**

(2008/C 223/94)

Tiesvedības valoda — vācu

Prasība, kas celta 2008. gada 26. jūnijā — Associazione Giullemanidallajuve/Komisija**(Lieta T-254/08)**

(2008/C 223/93)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associazione Giullemanidallajuve, Garibaldi (Itālija) (pārstāvji — L. Misson, G. Ernes un A. Kettels, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt Eiropas Komisijas bezdarbību;
- uzdot tai īstenot savu kompetenci un atbildēt uz prasītājas 2007. gada maijā iesniegto sūdzību;
- iegūt visu nepieciešamo informāciju šajā sakarā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu rīkoties, jo nav pieņēmusi lēmumu pēc tam, kad tā tika aicināta to darīt, par sūdzību, kuru prasītāja iesniedza Komisijai 2007. gada maijā attiecībā uz apgalvotajiem EKL 81. un 82. panta pārkāpumiem, kurus pieļāva Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Union des associations européennes de football (UEFA) un Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

Prasītāja uzskata, ka vēstule, kuru tai nosūtīja Komisija 2008. gada martā, saņemot aicinājumu rīkoties un tiekot infor-

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Biotronik Meß- und Therapiegeräte GmbH, Berlīne (Vācija) (pārstāvji — U. Sander un R. Böhm, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 24. aprīļa lēmumu lietā R 466/2007-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "BioMonitor" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 10. un 38. klasē, turklāt preču saraksts vēlāk tika ierobežots ar precēm, kas ietilpst 10. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 556 023);

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei netrūkstot atšķirtspējas un runa arī neesot par aprakstošu norādi.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Rath/ITSB — Portela & Ca. (“DIACOR”)

(Lieta T-258/08)

(2008/C 223/95)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Matthias Rath, Keiptauna (Dienvidāfrika) (pārstāvji — U. Vogt, C. Kleiner un S. Ziegler, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Portela & Ca., SA, Mamede do Coronado (Portugāle)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 30. aprīļa lēmumu lietā R 1630/2006-2; un
- piespriest atbildētājam un, attiecīgā gadījumā, otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “DIACOR” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 5., 16. un 41. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Portugāles preču zīmes reģistrācija Nr. 137311 par preču zīmi “DIACOL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 79. klasē, atbilstoši valsts preču klasifikācijai, kas bija spēkā reģistrācijas brīdī

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām tajos norādītajām precēm, kas ietilpst 5. klasē

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: i) Komisijas Regulas Nr. 2868/95 ⁽¹⁾ 22. panta 6. punkta pārkāpums, jo vairāki dokumenti, ko iesniedza otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, nebija angļu valodā un prasītājam netika nodrošināts šo dokumentu tulkojums, lai viņš varētu novērtēt izmantošanas pierādījumu saturu; ii) Padomes Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdījies, uzskatot, ka otra

procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece bija iesniegusi pieteikumus pierādījumus agrākās preču zīmes izmantošanai Portugālē attiecībā uz visām precēm, attiecība uz kurām tā bija reģistrēta un iii) Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta pārkāpums, jo starp konfliktējošajām preču zīmēm nav tādu vizuālo, fonētisko vai konceptuālo līdzību, kas izraisītu sajaukšanas iespēju.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/1995, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995 L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūlijā — Indo Internacional/ITSB — Visual (“VISUAL MAP”)

(Lieta T-260/08)

(2008/C 223/96)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Indo Internacional, SA, Sant Cugat del Vallès (Spānija) (pārstāvji — X. Fàbrega Sabaté un M. Curell Aguilà, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Visual SA, Saint Apollinaire (Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 15. aprīļa lēmumu lietā R 700/2006-1; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “VISUAL MAP” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 44. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 393 2936

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Francijas preču zīmes reģistrācija Nr. 043 303 854 vārdiskai preču zīmei "VISUAL" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 44. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta pārkāpums, jo nepastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

Prasība, kas celta 2008. gada 8. jūlijā — Canon Communications/ITSB — Messe Düsseldorf ("MEDTEC")

(Lieta T-262/08)

(2008/C 223/97)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Canon Communications LLC, Losandželosa (Amerikas Savienotās valstis) (pārstāvis — M. Mak, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Messe Düsseldorf GmbH, Diseldorfa (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 30. aprīļa lēmumu lietā R 817/2005-1; un
- piespriest atbildētājam/otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "MEDTEC" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35. un 41. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas preču zīmes reģistrācija Nr. 39 975 563 vārdiskai preču zīmei "Metec" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35. un 41. klasē; starptautiska preču zīmes reģistrācija Nr. 752 637 vārdiskai preču zīmei "Metec" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 35. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām iebildumos norādītajām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Apelāciju padomes lēmums būtu noraidāms tādēļ, ka pastāv pietiekami liela iespēja, ka iebildumu procesā pretnostatītās valsts preču zīmes nav spēkā; pakārtoti, [tas būtu noraidāms tādēļ], ka ir noticis Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta pārkāpums, jo attiecīgie pakalpojumi nav līdzīgi un tāpēc nepastāv sajaukšanas iespēja starp konfliktējošajām preču zīmēm, vai arī, pakārtoti, attiecīgie pakalpojumi nav pietiekami līdzīgi, lai varētu secināt, ka pastāv sajaukšanas iespēja. Pakārtoti, būtu jāatzīst, ka Apelāciju padome pieļāva kļūdu, neuzskatot, ka konkrētā sabiedrības daļa ir augsti specializēta un tādēļ nesajauks konfliktējošās preču zīmes. Visbeidzot, kā pakārtots prasījums tiek norādīts, ka būtu jāatzīst, ka Apelāciju padome pieļāva kļūdu, neņemot vērā apstākli, ka otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece vairāk nekā piecus gadus pieļāva, ka prasītāja izmanto attiecīgo Kopienas preču zīmi.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūlijā — Becker Flugfunkwerk/ITSB — Harman Becker Automotive Systems ("BECKER AVIONIC SYSTEMS")

(Lieta T-263/08)

(2008/C 223/98)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Becker Flugfunkwerk GmbH, Rheinmünster (Vācija) (pārstāvis — O. Griebenow, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Harman Becker Automotive System GmbH, Karlsbad (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 398/2007-1; un
- noraidīt iebildumus Nr. B 484 503, kas attiecas uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 1 829 563.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "BECKER AVIONIC SYSTEMS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, reģistrācijas pieteikums Nr. 1 829 563

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Apvienotās Karalistes preču zīmes reģistrācija Nr. 1 258 929 vārdiskai preču zīmei "BECKER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē; Vācijas preču zīmes reģistrācija Nr. 1 039 843 grafiskai preču zīmei "BECKER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē; Vācijas preču zīmes reģistrācija Nr. 1 016 927 grafiskai preču zīmei "BECKER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 37. klasē; Somijas preču zīmes reģistrācija Nr. 116 880 vārdiskai preču zīmei "BECKER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē; Grieķijas preču zīmes reģistrācija Nr. 82339 vārdiskai preču zīmei "BECKER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē; Starptautiska preču zīmes reģistrācija Nr. 473178 vārdiskai preču zīmei "BECKER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām iebildumos norādītajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta pārkāpums, jo nepastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūlijā — Vācija/Komisija

(Lieta T-265/08)

(2008/C 223/99)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un U. Karpenstein, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu C(2008) 1690, galīgā redakcija, par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējuma samazinājumu darbības programmai 1. mērķa reģionā Tīringenē Vācijas Federatīvajā Republikā (1994.–1999.);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija ir samazinājusi ERAF finanšu atbalstu darbības programmai 1. mērķa reģionā Tīringenē Vācijas Federatīvajā Republikā (1994.–1999.).

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, tā apgalvo, ka Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā nozīmīgus faktus saistībā ar attiecīgās darbības programmas 2.1. prioritātes asi (Mazo un vidējo uzņēmumu atbalsta pasākumi: atbalsts ieguldījumiem ražošanā).

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas (EEK) Nr. 4253/88 ⁽¹⁾ 24. panta 2. punkts, jo nav pieļauti pārkāpumi šī panta nozīmē. Šajā sakarā tā it īpaši apgalvo, ka šī norma nedod tiesības Komisijai veikt finanšu korekcijas saistībā ar vadības kļūdām vai iespējami neatbilstošām vadības un kontroles sistēmām.

Papildus tam prasītāja norāda, ka Komisija nav tiesīga veikt ekstrapolētu finanšu korektūru saskaņā ar Regulu Nr. 4253/88, jo tās 24. pants attiecas uz konkrētiem gadījumiem un skaitliski nosakāmām summām, un nevis uz hipotētiskiem secinājumiem par atklātām vadības kļūdām saistībā ar sistemātiskiem vadības trūkumiem.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka, pat pamatojoties uz ekstrapolētas finanšu korektūras pieņemamību, ir izdarīts Regulas Nr. 4253/88 23. un 24. panta pārkāpums, jo ekstrapolācija esot nepareiza. Šajā sakarā tiek apgalvots, ka Komisijai neesot vajadzējis veikt ekstrapolāciju, pamatojoties uz Eiropas Kopienu Revīzijas palātas vērtējumu par trūkumiem, ka Komisija esot līdzatbildīga par pašas izteiktajiem pārmērumiem un ka izskatāmās ekstrapolācijas esot pretrunā ar samērīguma principu.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 11. jūlijā — Itālija/Komisija

(Lieta T-274/08)

(2008/C 223/100)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu C (2008) 1711, galīgā redakcija, par dalībvalstu maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) finansētiem izdevumiem 2007. finanšu gadā.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā izskatāmais lēmums tiek apstrīdēts tiktāl, ciktāl ar to tiek noteikti procenti summām, kuras ir jāmaksā no Itālijas valsts budžeta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/05 32. panta 5. punktu, un it īpaši tiktāl, ciktāl tajā ir aprēķināti procenti — sākot no dienas, kad tiek samaksātas summas, kuras nav jāmaksā, — par summām, kuras nav atgūtas astoņu gadu laikā, sākot no sākotnējā administratīvā vai tiesas procesa dienas, un ja valsts tiesās turpinās tiesvedība, un no šīm summām 50 % sedz dalībvalsts un 50 % — no Kopienas budžeta.

Savas prasības atbalstam Itālijas valdība uzskata, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1290/05 32. panta 5. punkts. Šis noteikums nevarot tikt interpretēts kā tāds, ka procenti ir nosakāmi tad, ja summu atgūšana tiek apstrīdēta tiesā, jo 5. punkta tekstā nav paredzēts šāds noteikums (pretēji šī panta 1. punktam) un tāpēc, ka datums, no kura sāk skaitīt procentus, var tikt noteikts tikai tad, kad tiek pieņemts tiesas nolēmums.

Prasība, kas celta 2008. gada 11. jūlijā — Itālija/Komisija

(Lieta T-275/08)

(2008/C 223/101)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu C (2008) 1709, galīgā redakcija, par Vācijas, Itālijas un Slovākijas atsevišķu maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz izdevumiem, ko finansējusi Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa, 2006. finanšu gadā — tajā daļā, kurā ir aprēķināti procenti summām, kuras ir jāmaksā Itālijas valstij saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/05 12. panta 5. punktu, un it īpaši tajā daļā, kurā ir noteikti procenti — sākot no dienas, kad tiek samaksātas summas, kuras nav jāmaksā, — par summām, kuras nav atgūtas astoņu gadu laikā, sākot no sākotnējā administratīvā vai tiesas procesa dienas, un ja valsts tiesās turpinās tiesvedība, un no šīm summām 50 % sedz dalībvalsts un 50 % — no Kopienas budžeta.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-274/08 Itālijas Republika/Komisija minētie.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. jūlija rīkojums —
Jungbunzlauer u.c./Komisija**

(Lieta T-492/04) ⁽¹⁾

(2008/C 223/102)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 82, 2.4.2005.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija**

(Lieta T-87/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/105)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. jūlija rīkojums —
Elini/ITSB — Rolex (“Elini”)**

(Lieta T-67/06) ⁽¹⁾

(2008/C 223/103)

Tiesvedības valoda — franču

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.4.2006.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija**

(Lieta T-88/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/106)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija rīkojums —
CityLine Hungary/Komisija**

(Lieta T-237/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/104)

Tiesvedības valoda — ungāru

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 211, 8.9.2007.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija**

(Lieta T-91/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/107)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija****(Lieta T-92/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/108)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija****(Lieta T-119/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/110)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija****(Lieta T-93/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/109)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

**Pirmās instances tiesas 2008. gada 16. jūnija rīkojums —
Kipra/Komisija****(Lieta T-122/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/111)

Tiesvedības valoda — grieķu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 142, 7.6.2008.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 21. februāra
rīkojums — *Vande Velde/Komisija*

(Lieta F-60/05) ⁽¹⁾

(Civildienests — Līgumdarbinieks — Novēlota sūdzība —
Acīmredzami nepieņemama prasība)

(2008/C 223/112)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Patricke Vande Velde, Linkebeek* (Beļģija) (pārstāvji —
L. Vogel, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *J. Currall* un
G. Berscheid)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Eiropas
Savienības Padome (pārstāvji — *M. Arpio Santacruz* un *I. Sulce*)

Priekšmets

Civildienests — Pirmkārt, Komisijas lēmuma, ar kuru ir norai-
dīta prasītāja — agrākā palīgdarbinieka — prasība par lēmumu
noteikt tā klasifikāciju un atalgojumu kā līgumdarbiniekam,
atcelšana, kā arī, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību
(iepriekš T-268/05)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ 2005. gada 17. septembra OV C 229, 17.9.2005., 30. lpp. (lieta sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-268/05 un nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 21. februāra
rīkojums — *Arana de la Cal/Komisija*

(Lieta F-63/05) ⁽¹⁾

(Civildienests — Līgumdarbinieks — Novēlota sūdzība —
Acīmredzami nepamatota prasība)

(2008/C 223/113)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Miriam Arana de la Cal, Brisele* (Beļģija) (pārstāvis —
L. Vogel, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *J. Currall* un
G. Berscheid)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas
Savienības Padome (pārstāvji — *M. Arpio Santacruz* un *I. Sulce*)

Priekšmets

Pirmkārt, Komisijas lēmuma, ar kuru ir noraidīta prasītājas —
agrākās palīgdarbinieces — prasība par lēmumu noteikt tās
klasifikāciju un atalgojumu kā līgumdarbiniekam, atcelšana, kā
arī, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību (iepriekš T-271/05)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.9.2005., 31. lpp. (lieta sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-271/05 un nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 5. jūnija rīkojums — Timmer/Revīzijas palāta

(Lieta F-123/06) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Termins sūdzības iesniegšanai — Jauns fakts — Nepieņemamība)

(2008/C 223/114)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marianne Timmer, Saint-Sauves-d'Auvergne (Francija) (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Revīzijas palāta (pārstāvji — T. Kennedy, J.-M. Stenier un G. Corstens)

Priekšmets

Pirmkārt, visu novērtējuma ziņojumu, ko attiecībā uz prasītāju ir sagatavojis L., kā arī ar tiem saistīto un/vai turpmāko lēmumu, to skaitā lēmuma par L. iecelšanu amatā, atcelšana un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006., 84. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 21. aprīļa rīkojums — Boudova u.c./Komisija

(Lieta F-78/07) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasificēšana pakāpē — Palīgdarbinieki, kas iecelti par ierēdņiem — Konkursi, kas izsludināti pirms jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā — Nelabvēlīgs akts — Prasības pieņemamība)

(2008/C 223/115)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Stanisława Boudova u.c., Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis — M. A. Lucas, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Currall un G. Berscheid)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, kurā noraidīti lūgumi pārskatīt prasītāju, agrāko palīgdarbinieku, kas pēc veiksmīgas piedalīšanās vispārējos konkursos B5/B4 pakāpei iecelti par ierēdņiem, klasifikāciju pakāpē — Prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007., 42. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 26. jūnija rīkojums — Nijs/Revīzijas palāta

(Lieta F-108/07) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Kopsavilkums par prasības pieteikumā izvirzītajiem pamatiem — Iepriekšējas sūdzības neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)

(2008/C 223/116)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bart Nijs, Bereldange (Luksemburga) (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Revīzijas palāta (pārstāvji — T. Kennedy, J.-M. Stenier un G. Corstens)

Priekšmets

Revīzijas palātas lēmuma pagarināt sava ģenerālsēkretāra pilnvaru laiku par sešiem gadiem, sākot no 2007. gada 1. jūlija, un, pakārtoti, iecelēj institūcijas lēmuma nepaaugstināt prasītāju LA5 pakāpē 2004. gadā pēc Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. oktobra sprieduma lietā T-171/05 Nijs/Revīzijas palāta, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Nījs atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 22, 26.1.2008., 56. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 26. jūnija rīkojums — Nījs/Revīzijas palāta

(Lieta F-136/07) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Iepriekšēja sūdzība — Neesamība — Termiņš prasības celšanai — Nokavējums — Acīmredzama nepieņemamība)

(2008/C 223/117)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bart Nījs, Bereldange (Luksemburga) (pārstāvji — sākotnēji F. Rollinger, pēc tam — F. Rollinger un A. Hertzog, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Revīzijas palāta (pārstāvji — T. Kennedy, J.-M. Stenier un G. Corstens)

Priekšmets

Pirmkārt, iecelēj institūcijas 2007. gada 5. septembra lēmuma pēc disciplinārās procedūras prasītāju pazemināt AD 9 pakāpes 5. līmenī un, otrkārt, lēmumu atstādināt viņu no amata pienākumu pildīšanas, uzsākt pret viņu administratīvu izmeklēšanu un viņu nepaaugstināt AD 11 pakāpē 2007. gadā atcelšana — Prasība atlīdzināt morālo un mantisko kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Nījs atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 79, 29.3.2008., 37. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 29. maijā — Bernard/Europol

(Lieta F-54/08)

(2008/C 223/118)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marjorie Bernard, Hāga (Nīderlande) (pārstāve — P. de Casparis, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (Europol)

Strīda priekšmets un apraksts

Europol lēmuma pagarināt prasītājas līgumu tikai uz minimālo 9 mēnešu periodu atcelšana

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Europol 2007. gada 31. jūlija lēmumu atjaunot prasītājas līgumu līdz 2008. gada 1. jūnijam, kā arī lēmumu par 2008. gada 29. februāra sūdzību;
- piespriest Europol atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūnijā — Klug/Eiropas Zāļu aģentūra

(Lieta F-59/08)

(2008/C 223/119)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bettina Klug, Wiesbaden (Vācija) (pārstāvis — S. Zickgraf, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra

Strīda priekšmets un apraksts

Atbildētājas izdarītā prasītājas novērtējuma par laikposmu no 21.12.2004. līdz 31.12.2006. atcelšana un zaudējumu un kaitējuma atlīdzības piespriešana atbildētājai

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka atbildētājas izdarītais prasītājas novērtējums par laikposmu no 31.12.2004. līdz 31.12.2006., ir spēkā neesošs;
- konstatēt, ka prasītājas darba līguma nepagarināšana ir spēkā neesoša;
- piespriest atbildētājai samaksāt zaudējumu atlīdzību EUR 200 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai samaksāt kaitējuma atlīdzību EUR 35 000 apmērā.

Prasība, kas celta 2008. gada 25. jūnijā — Z/Komisija**(Lieta F-60/08)**

(2008/C 223/120)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Z, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Komisijas lēmuma pēc Invaliditātes komitejas slēdziena piemērot prasītājai [Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības] PDNK 100. pantā paredzēto atrunu atcelšana.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 7. septembra lēmumu, ar kuru ir noteikti prasītājas kā līgumdarbinieka palīguzdevumiem nodarbinātības nosacījumi, ciktāl tas paredz PDNK 100. pantā paredzētās atrunas piemērošanu;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Civildienesta tiesas 2008. gada 13. februāra rīkojums — Ghem/Komisija**(Lieta F-62/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/121)

Tiesvedības valoda — franču

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

Civildienesta tiesas 2008. gada 2. aprīļa rīkojums — S/Parlaments**(Lieta F-64/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/122)

Tiesvedības valoda — itāļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 199, 25.8.2007., 53. lpp.

Civildienesta tiesas 2008. gada 6. marta rīkojums — Gering/Europol**(Lieta F-68/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/123)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2008., 42. lpp.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.9.2008., 31. lpp. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ar lietas numuru T-270/05 un ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu nodota izskatīšanai Eiropas Savienības Civildienesta tiesai).